

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. София, 06.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Алексей Б. Трифонов

Членове: Димитрина Ангелова
Андрей Ангелов

при участието на секретаря Пролетка Асенова
в присъствието на прокурора В. Г. В.

като разгледа докладваното от Андрей Ангелов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20251000600902 по описа за 2025 година

Производството е трето по реда на глава XXI от НПК.

С присъда от 09.05.2017 г. на Специализирания наказателен съд (СНС) (закрит), 16 състав по НОХД № 226/2016г., съдът е признал:

I. Подс. В. Л. П. за невиновен за това, че:

1. За периода от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр.*** е ръководил организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на повече от три лица с участници Г. И. Л. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и от 01.09.2012г. Г. Б. А., с ЕГН *****, с цел да вършат съгласувано престъпления по чл.155 и чл.159а - 159г от НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години, като групата е създадена с користна цел - постигане на печалба, чрез предлаганите от жертвите на трафик сексуални услуги, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 321, ал.3, пр. 2, т.1, вр. ал.1 от НК;

2. В периода от време от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр.***, в съучастие като съизвършител с Г. И. Л. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и от 01.09.2012г. с Г. Б. А. с ЕГН-*****, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от Г. И. Л. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с

ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и от 01.09.2012г. Г. Б. А. с ЕГН *****, е приел отделно лице - Д. И. А. с ЕГН *****, с цел да бъде използвана за развратни действия /проституция и други форми на сексуална експлоатация/, независимо от съгласието ѝ, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по така повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.159г, пр.3, вр. чл.159а, ал.1, пр.4, вр. чл.20, ал.2 от НК;

3. В периода от време от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр.***, в съучастие като съизвършител с Г. И. Л. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и от 01.09.2012г. с Г. Б. А. с ЕГН *****, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от Г. И. Л. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и от 01.09.2012г. Г. Б. А. с ЕГН *****, е приел отделно лице - А. В. А. с ЕГН *****, с цел да бъде използвана за развратни действия /проституция и други форми на сексуална експлоатация/, независимо от съгласието ѝ, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по така повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.159г, пр.3, вр. чл.159а, ал.1, пр.4, вр. чл.20, ал.2 от НК;

4. В периода от време от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр.***, в съучастие като съизвършител с Г. И. Л. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и от 01.09.2012г. с Г. Б. А. с ЕГН *****, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от Г. И. Л. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и от 01.09.2012г. Г. Б. А. с ЕГН *****, е приел отделно лице - Р. Г. М. с ЕГН *****, с цел да бъде използвана за развратни действия /проституция и др. форми на сексуална експлоатация/, независимо от съгласието ѝ, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по така повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.159г, пр.3, вр. чл.159а, ал.1, пр.4, вр.чл.20,ал.2 от НК;

5. В периода от време от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр. ***, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от Ц. Й. Т. с ЕГН *****, Г. И. Л. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН *****, от 01.09.2012г. Г. Б. А. с ЕГН *****, е използвал лице - Д. И. А. с ЕГН *****, пострадала от трафик на хора, за развратни действия /проституция и други форми на сексуална експлоатация/, независимо от съгласието ѝ, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по така повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.159г, пр.3, вр. чл.159в, пр.1 от НК;

6. В периода от време от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр. ***, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от Ц. Й. Т. с ЕГН *****, Г. И. Л. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН *****, от 01.09.2012г. Г. Б. А. с ЕГН *****, е използвал лице - А. В. А. с ЕГН ***** пострадала от трафик на

хора, за развратни действия /проституция и други форми на сексуална експлоатация/, независимо от съгласието ѝ, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по така повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.159г, пр.3, вр. чл.159в, пр.1 от НК;

7. В периода от време от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр. ***, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от Ц. Й. Т. с ЕГН *****, Г. И. Л. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН *****, от 01.09.2012г. Г. Б. А. с ЕГН *****, е използвал лице - Р. Г. М. с ЕГН *****, пострадала от трафик на хора, за развратни действия /проституция и други форми на сексуална експлоатация/, независимо от съгласието ѝ, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по така повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.159г, пр.3, вр. чл.159в, пр.1 от НК;

8. В периода от време от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр.***, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от Г. И. Л. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и от 01.09.2012г. Г. Б. А. с ЕГН *****, е предоставял систематически помещение, находящо се в бар „С. ВИП - хотел „***“ - гр.София, на различни лица, за полови сношения и за блудствени действия, като деянието е извършено с користна цел - получаване на парична облага и по отношение на три лица - А. В. А., Р. Г. М. и Д. И. А., поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по така повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.155, ал.5, т.1, пр.2 и т.3, вр. ал.3, вр. ал.2, пр.1 и пр.2 от НК;

II. Подс. Ц. Й. Т. за невиновен за това, че:

1. В периода от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр.*** е участвал, в организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на повече от три лица с ръководител В. Л. П. с ЕГН ***** и участници Г. И. Л. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН *****, Г. Б. А. с ЕГН *****, съставена с цел да върши съгласувано в страната престъпления по чл.155 и чл.159а - чл.159г от НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години, като групата е създадена с користна цел - постигане на печалба, чрез предлаганите от жертвите на трафик сексуални услуги, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по така повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 321, ал.3, предл. 2, т.2 вр. ал.2 от НК;

2. В периода от време - от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр.***, в съучастие като съизвършител с В. Л. П. с ЕГН *****, Г. И. Л. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН *****, Г. Б. А. с ЕГН *****, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от ръководител В. Л. П. с ЕГН ***** и участници Г. И. Л. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН *****, Г. Б. А. с ЕГН *****, е приел отделно лице - Д. И. А. с ЕГН *****, с цел да бъде

използвана за развратни действия /проституция и др. форми на сексуална експлоатация/, независимо от съгласието ѝ, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по така повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 159г, пр.3, вр. чл. 159а, ал.2, т.6, пр.1, вр. ал.1, пр.1 и пр.4, вр. чл. 20 ал.2 от НК;

3. В периода от време - от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр. ***, в съучастие като съизвършител с В. Л. П. с ЕГН *****, Г. И. Л. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН *****, Г. Б. А. с ЕГН *****, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от ръководител В. Л. П. с ЕГН ***** и участници Г. И. Л. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН *****, Г. Б. А. с ЕГН *****, е приел отделно лице и е използвал лице - А. В. А. с ЕГН ***** пострадала от трафик на хора - за развратни действия /проституция и други форми на сексуална експлоатация/ независимо от съгласието ѝ, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 159г, пр.1 и пр.3, вр. чл. 159в, пр.1, вр. чл. 20, ал.2 от НК;

4. В периода от време - от 01.01.2012 до 31.01.2013 в гр. *** , в съучастие като съизвършител с В. Л. П. с ЕГН *****, Г. И. Л. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН *****, Г. Б. А. с ЕГН ***** и в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от ръководител В. Л. П. с ЕГН ***** и участници Г. И. Л. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН *****, Г. Б. А. с ЕГН *****, е използвал лице - Р. Г. М. с ЕГН ***** пострадала от трафик на хора - за развратни действия /проституция и други форми на сексуална експлоатация/ независимо от съгласието ѝ, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 159г, пр.1 и пр.3, вр. чл. 159в, пр.1, вр. чл. 20, ал.2 от НК;

5. В периода от време - от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр.***, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от ръководител В. Л. П. с ЕГН ***** и участници Г. И. Л. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН *****, Г. Б. А. с ЕГН *****, е предоставял систематически помещение находящо се в БАР „С. ВИП“ - Хотел „***“ – София на различни лица, за полови сношения и за блудствени действия , като деянието е извършено с користна цел и по отношение на две лица А. В. А. и Д. И. А., поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.155, ал.5, т.1, пр.2 и т.3, пр.1, вр. ал.3, вр. ал.2, пр.1 и пр.2 НК.

III. подс. С. Н. М. за невиновен за това, че:

1. В периода от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр.*** е участвал, в организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на повече от три лица с ръководител В. Л. П. с ЕГН ***** и участници: Г. И. Л. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с ЕГН *****, от 01.09.2012г. Г. Б. А. с ЕГН *****, съставена с цел да

върши съгласувано в страната престъпления по чл.155 и чл.159а-чл.159г от НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години, като групата е създадена с користна цел- постигане на печалба, чрез предлаганите от жертвите на трафик сексуални услуги, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 321, ал.3, пр. 2, т.2, вр. ал.2 от НК;

2. В периода от време — от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр.*** , в съучастие като съизвършител със В. Л. П. с ЕГН *****, Г. И. Л. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с ЕГН *****, от 01.09.2012г. с Г. Б. А. с ЕГН *****, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от ръководител В. Л. П. с ЕГН ***** и участници Г. И. Л. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с ЕГН *****, от 01.09.2012г. Г. Б. А. с ЕГН *****, е приел отделно лице - Д. И. А. с ЕГН *****, с цел да бъде използвана за развратни действия /проституция и други форми на сексуална експлоатация/, независимо от съгласието ѝ, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.159г, пр.3, вр. чл.159а, ал.1, пр.4, вр. чл.20, ал.2 от НК;

3. В периода от време - от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр.*** , в съучастие като съизвършител със В. Л. П. с ЕГН *****, Г. И. Л. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с ЕГН *****, от 01.09.2012г. с Г. Б. А. с ЕГН *****, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от ръководител В. Л. П. с ЕГН ***** и участници Г. И. Л. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с ЕГН *****, от 01.09.2012г. Г. Б. А. с ЕГН *****, е приел отделно лице - Р. Г. М. с ЕГН *****, с цел да бъде използвана за развратни действия /проституция и други форми на сексуална експлоатация/, независимо от съгласието ѝ, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по така повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.159г, пр.3, вр. чл.159а, ал.1, пр.4, вр. чл.20, ал.2 от НК;

4. В периода от време - от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр.*** , в съучастие като съизвършител със В. Л. П. с ЕГН *****, Г. И. Л. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с ЕГН *****, от 01.09.2012г. с Г. Б. А. с ЕГН *****, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от ръководител В. Л. П. с ЕГН ***** и участници Г. И. Л. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с ЕГН *****, от 01.09.2012г. Г. Б. А. с ЕГН *****, е приел отделно лице - А. В. А. с ЕГН ***** с цел да бъде използвана за развратни действия /проституция и други форми на сексуална експлоатация/, независимо от съгласието ѝ, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по така повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.159г, пр.3, вр. чл.159а, ал.1, пр.4, вр. чл.20, ал.2 от НК;

5. В периода от време - от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр.*** , в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от ръководител В. Л. П. с ЕГН ***** и участници: Ц. Й. Т. с ЕГН *****, Г. И. Л. с ЕГН ***** и от

01.09.2012г. с Г. Б. А. с ЕГН *****, е предоставял систематически помещение, находящо се в бар „С. ВИП“ - Хотел „***“ - гр.София, на различни лица, за полови сношения и за блудствени действия, като деянието е извършено с користна цел - получаване на парична облага и по отношение на три лица - А. В. А., Р. Г. М. и Д. И. А., поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по така повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.155, ал.5, т.1, пр.2 и т.3, вр. ал.3, вр. ал.2, пр.1 и пр.2 от НК.

IV. Подс. Г. И. Л. за невиновна за това, че:

1. В периода от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр.*** е участвала, в организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на повече от три лица с ръководител В. Л. П. с ЕГН ***** и участници: Ц. Й. Т., с ЕГН *****; С. Н. М. с ЕГН ***** и от 01.09.2012г. Г. Б. А. с ЕГН *****, съставена с цел да върши съгласувано в страната престъпления по чл.155 и чл.159а-чл.159г от НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години, като групата е създадена с користна цел - постигане на печалба, чрез предлаганите от жертвите на трафик сексуални услуги, поради което и на осн. чл. 304 от НПК я е оправдал по така повдигнатото ѝ обвинение за престъпление по чл.321, ал.3, пр.2, т.2, вр. ал.2 от НК;

2. В периода от време от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр.***, в съучастие като съизвършител с В. Л. П. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и от 01.09.2012г. с Г. Б. А. с ЕГН *****, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се с ръководител В. Л. П. с ЕГН ***** и участници: Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и от 01.09.2012г. Г. Б. А. с ЕГН *****, е приел отделно лице - Д. И. А. с ЕГН *****, с цел да бъде използвана за развратни действия /проституция и др. форми на сексуална експлоатация/, независимо от съгласието ѝ, поради което и на осн. чл. 304 от НПК я е оправдал по така повдигнатото и обвинение за престъпление по чл.159г, пр.3, вр. чл.159а, ал.1, пр.4, вр. чл.20, ал.2 от НК;

3. В периода от време от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр.***, в съучастие като съизвършител с В. Л. П. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и от 01.09.2012г. с Г. Б. А. с ЕГН *****, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от ръководител В. Л. П. с ЕГН ***** и участници: Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и от 01.09.2012г. Г. Б. А. с ЕГН *****, е приела отделно лице - А. В. А. с ЕГН *****, с цел да бъде използвана за развратни действия /проституция и други форми на сексуална експлоатация/, независимо от съгласието ѝ, поради което и на осн. чл. 304 от НПК я е оправдал по така повдигнатото и обвинение за престъпление по чл.159г, пр.3, вр. чл.159а, ал.1, пр.4, вр. чл.20, ал.2 от НК;

4. В периода от време от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр.***, в съучастие като

съизвършител с В. Л. П. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и от 01.09.2012г. с Г. Б. А. с ЕГН *****, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от ръководител В. Л. П. с ЕГН ***** и участници: Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М., с ЕГН ***** и от 01.09.2012г. Г. Б. А. с ЕГН *****, е приела отделно лице - Р. Г. М. с ЕГН *****, с цел да бъде използвана за развратни действия /проституция и други форми на сексуална експлоатация/, независимо от съгласието ѝ, поради което и на осн. чл. 304 от НПК я е оправдал по така повдигнатото и обвинение за престъпление по чл.159г, пр.3, вр. чл.159а, ал.1, пр.4, вр. чл.20, ал.2 от НК;

5. В периода от време от 01.01.2012г. до 31.01.2013г. в гр.***, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от ръководител В. Л. П. с ЕГН ***** и участници: Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и от 01.09.2012г. Г. Б. А. с ЕГН 640924532 предоставяла систематически помещение, находящо се в бар „С. ВИП“ - Хотел „***“ - гр.София, на различни лица, за полови сношения и за блудствени действия, като деянието е извършено с користна цел - получаване на парична облага и по отношение на три лица - А. В. А., Р. Г. М. и Д. И. А., поради което и на осн. чл. 304 от НПК я е оправдал по така повдигнатото и обвинение за престъпление по чл.155, ал.5, т.1, пр.2 и т.3, вр. с ал.3, вр. ал.2, пр.1 и пр.2 от НК.

V. подс. Г. Б. А. за невиновен за това, че:

1.В периода от 01.09.2012г. до 31.01.2013г. в гр.*** е участвал в организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на повече от три лица с ръководител В. Л. П. с ЕГН ***** и участници: Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и Г. И. Л. с ЕГН *****, съставена с цел да върши съгласувано в страната престъпления по чл.155 и чл.159а - чл.159г от НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години, като групата е създадена с користна цел - постигане на печалба, чрез предлаганите от жертвите на трафик за сексуални услуги, предоставяни срещу заплащане, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по така повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.321, ал.3, пр. 2, т.2, вр. ал.2 от НК;

2. В периода от време от 01.09.2012г. до 31.01.2013г. в гр.***, в съучастие като съизвършител с В. Л. П. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и Г. И. Л. с ЕГН *****, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от ръководител В. Л. П. с ЕГН ***** и участници: Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и Г. И. Л. с ЕГН *****, е приел отделно лице - Д. И. А. с ЕГН *****, с цел да бъде използвана за развратни действия /проституция и други форми на сексуална експлоатация/, независимо от съгласието ѝ, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го

е оправдал по така повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.159г, пр.3, вр. чл.159а, ал.1, пр.4, вр. чл.20, ал.2 от НК;

3. В периода от време от 01.09.2012г. до 31.01.2013г. в гр.*** , в съучастие като съизвършител с В. Л. П. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и Г. И. Л. с ЕГН *****, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от ръководител В. Л. П. с ЕГН ***** и участници: Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и Г. И. Л. с ЕГН *****, е приел отделно лице - А. В. А., с ЕГН *****, с цел да бъде използвана за развратни действия /проституция и други форми на сексуална експлоатация/, независимо от съгласието ѝ, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по така повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.159г, пр.3, вр. чл.159а, ал.1, пр.4, вр. чл.20, ал.2 от НК;

4. В периода от време от 01.09.2012г. до 31.01.2013г. в гр.*** , в съучастие като съизвършител с В. Л. П. с ЕГН *****, Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и Г. И. Л. с ЕГН *****, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от ръководител В. Л. П. с ЕГН ***** и участници: Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и Г. И. Л. с ЕГН *****, е приел отделно лице - Р. Г. М. с ЕГН *****, с цел да бъде използвана за развратни действия /проституция и други форми на сексуална експлоатация/, независимо от съгласието ѝ, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по така повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.159г, пр.3, вр. чл.159а, ал.1, пр.4, вр. чл.20, ал.2 от НК;

5. В периода от време от 01.09.2012г. до 31.01.2013г. в гр.*** , в изпълнение на решение на организирана престъпна група, състояща се от ръководител В. Л. П. с ЕГН ***** и участници: Ц. Й. Т. с ЕГН *****, С. Н. М. с ЕГН ***** и Г. И. Л. с ЕГН *****, е предоставял систематически помещение, находящо се в бар „С. ВИП“ - Хотел “****” -гр.София, на различни лица, за полови сношения и за блудствени действия , като деянието е извършено с користна цел - получаване на парична облага и по отношение на три лица - А. В. А., Р. Г. М. и Д. И. А., поради което и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по така повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.155, ал.5, т.1, пр.2 и т.3, вр. ал.3, вр. ал.2, пр.1 и пр.2 от НК.

С присъдата съдът е постановил на основание чл. 190, ал.1 от НПК направените в хода на досъдебното и съдебното производство по делото разноси да останат за сметка на Държавата.

Както бе посочено по –горе в изложението, настоящото произнасяне по реда на въззивния контрол е трето по ред такова. **Процесуалното развитие** до настоящия момент на наказателното производство в неговата съдебна фаза е следното:

По въззивен протест и допълнение към него от прокурор при СП (закрита) е образувано ВНОХД № 292/2018г. по описа на АСНС (закрит), по което с решение от 20.04.2018г. е потвърдена присъдата от 09.05.2017г. по НОХД № 226/2015г. по описа на СНС (закрит), 16 с-в.

По касационен протест на прокурор от АСП (закрита) е образувано НД № 576/2018г. по описа на ВКС, по което с решение №173/11.10.2018г. е отменено решението от 20.04.2018г. по ВНОХД № 292/2018г. на АСНС (закрит) поради липса на мотиви във въззивното решение, съществено ограничаващи процесуалните права на страните и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АСНС (закрит). С решението ВКС е дал задължителни указания по приложението на процесуалния закон и в частност годността на използваните по делото специални разузнавателни средства. Е тази насока съставът на ВКС изрично е посочил, че са процесуално валидни използваните специални разузнавателни средства спрямо Ц. Т. с искане от 25.07.2012г. и продължени с искане от 19.09.2012г.; негодни (поради издадени от некомпетентен орган разрешения за използването им) са специалните разузнавателни средства използвани спрямо Г. Л. с искане от ГД „БОП“ от 04.04.2012г. и продължени с искане от 18.04.2012г. и разрешени от Председателя на СГС.

След връщането на делото от ВКС на АСНС (закрит) е образувано ВНОХД № 443/2018г. по описа на АСНС (закрит), по което с присъда от 10.04.2024г. е отменена присъдата от 09.05.2017г. по НОХД № 226/2016г. на СНС (закрит) в частта, с която подс. В.П. е признат за невиновен и оправдан по обвинението по чл. 321, ал.3, пр.2, т.1 вр. ал.1 от НК, подс. Ц.Т. е признат за невиновен и оправдан по обвинението по чл. 321 ал.3, пр.2, т.2, вр. ал.2 от НК, подс. С. М. е признат за невиновен и оправдан по обвинението по чл. 321, ал.3, пр.2, т.2, вр. ал.2 от НК, подс. Г. Л. е призната за невиновна и оправдана по обвинението по чл. 321, ал.3, пр.2, т.2, вр. ал.2 от НК и подс. Г. А. е признат за невиновен и оправдан по обвинението по чл. 321, ал.3, пр.2, т.2, вр. ал.2 от НК, като и петимата подсъдими са признати за виновни по тези обвинения и са им наложени наказания „лишаване от свобода“ за различен срок (от 1 до 3 години) изпълнението на които са отложени по реда на чл. 66, ал.1 от НК; в останалата част и по отношение на другите обвинения присъдата от 09.05.2017г. по НОХД № 226/2016г. на СНС (закрит) е потвърдена.

Въз основа на касационни жалби и допълнения към тях от защитниците на подсъдимите В. П., Г. А., Г. Л. и Ц. Т. срещу осъдителната част на присъдата от 10.04.2024г. ВНОХД № 443/2018г. по описа на АСНС (закрит) е образувано НД № 332/2025г. по описа на ВКС, по което с решение № 335/15.07.2025г. е отменена присъдата от 10.04.2024г. на АСНС (закрит) по ВНОХД № 443/2018г. поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, от категорията на абсолютните подсъдимите са били лишени от правото им на справедлив процес, който да бъде

разгледан от безпристрастен и непредубеден съд , а съдебния акт е бил постановен при липса на мотиви и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на САС (настоящия). В решението на ВКС е указано, че „ При новото разглеждане на делото апелативният съд следва да обсъди всички доказателства и доказателствени източници като особено прецизно анализира в тяхната хронология показанията на свидетелите.“

Настоящото въззивно производство (както и тези по ВНОХД № 292/2018г. на АСНС (закрит) и по ВНОХД № 443/2018г. по описа на АСНС (закрит)) е иницирано по въззивен протест и допълнение към него, с които се оспорва правилността на първоинстанционната присъда (с изключение на частта й, с която подс. Ц.Т. е бил оправдан по пункт 4 от обвинителния акт), като се счита, че оправдаването на подсъдимите не отговаря на събраните по делото доказателства и съдебният акт е постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. В подкрепа на тезата си, в допълнението към протеста, прокурорът, позовавайки се на показания на разпитани по делото свидетели, оспорва направените правни изводи на първостепенния съд, като ги намира за непочиващи на фактите, установени по делото. На следващо място счита за неправилен извода на СНС (закрит) за незаконност на използваните специални разузнавателни средства, за което излага съображения. Прави се искане за отмяна на първоинстанционната присъда и постановяване на нова от въззивния съд, с която всички подсъдими да бъдат признати за виновни по повдигнатите им обвинения и да им се наложат наказанията, претендирани от прокурора в хода на съдебните прения пред СНС (закрит).

При така описаното процесуално развитие на съдебното производство по делото, се налагат следните изводи относно **предметния и субектен обхват** на настоящото произнасяне:

Съобразно задължителните указания на ВКС, дадени в ТР № 5 от 21.05.2018 г. по т.д. № 5/2017 г., ОСНК на ВКС: „...се обосновава извод за невъзможност за самостоятелно влизане в сила на част от съдебния акт, когато обвинението и осъждането е за съучастие, независимо съпричиняване, идеална и реална съвкупност продължавано престъпление и при общи факти между обвиненията на лица, които не са съучастници...“, следва извод, че въпреки неподаването на касационна жалба от подс. С. М. срещу осъдителната част на присъдата от 10.04.2024г. на АСНС (закрит) по ВНОХД № 443/2018г., същата не е влязла в сила спрямо него, като изложеното се отнася (въпреки липсата на касационен протест срещу потвърдителната част на присъдата от 10.04.2024г. на АСНС (закрит) по ВНОХД № 443/2018г. относно обвиненията по чл 159г от НК и по чл. 155 от НК) и по отношение на повдигнатите обвинения срещу петимата подсъдими по чл. 159г от НК и по чл. 155 от НК, естествено при приложимост на принципа за забрана за влошаване на положението на обжалвания (*reformatio in pejus*) със следващата от него невъзможност на въззивната инстанция да интервенира

върху тази част на присъдата, когато тя би довела до влошаване на положението на подсъдимите, без наличие на съответен протест.

В хода на съдебните прения пред въззивния съд прокурорът от САП поддържа протеста и допълнението към него по изложените в тях съображения и прави искане за осъждането на подсъдимите по повдигнатите им обвинения с наказанията, поискани от прокурора в първата съдебна инстанция.

Упълномощеният защитник на подс. В. П. – адв. В. П., поддържа съображенията си в писмен вид, депозиран още на 28.11.2017г. за неоснователност на протеста. В допълнение посочва, че по делото не са събрани доказателства, че подзащитният му на 01.01.2012г. се е срещнал с подсъдимите Л., Т. и М. с цел уговарянето им за участие в организирана престъпна група (ОПГ), като напротив – установено е по делото, че подзащитният му не е бил в гр. *** и не се е срещал с тези лица; недоказано е и твърдението в обвинителния акт, че подзащитният му се е срещнал със св. А. и св. А.; по делото не е установено нито едно лице, което да се е интересувало от сексуални услуги или на което да са му предлагани такива, за което се позовава на разпитаните служители на ГД „БОП“ Д., К. и Д.. Защитникът сочи, че работещите в бара момичета са били назначавани на трудови договори, подписвали са съответните длъжностни характеристики и са извършвали една напълно обичайна дейност с оглед естеството на заведението - танцуване с хореография и сценични костюми; започвали и напускали са работа по собствено желание, били са с работно време по трудово правоотношение, не са били заплашвани, нито са били поставяни в никаква зависимост, като дейността в бара е била законна, а там работещите са получавали заплати, бакшиши, процент от напитки по менюто „Лейдис дринкс“. Подзащитният му е бил информиран чрез СМС за оборота на заведението, като за приходите и разходите са били изготвяни листове за отчетност. На следващо място адв. П. посочва, че подзащитният му е развивал мащабен бизнес, бил е управител на няколко търговски дружества с милиони левове печалба, поради което липсва логика той да извлича печалба от сексуални услуги от 3 момичета, като в подкрепа на тезата си посочва конкретни дружества, обороти и печалби от тях, както и влязло в сила съдебно решение по искове, предявени от КПКОНПИ.

На следващо място защитата прави анализ на показанията на свидетелите А., А. и М., като счита, че никоя от тях не е предлагала сексуални услуги срещу заплащане, като отделно от това - първите две от тези свидетелки са работили в бара и извън инкриминирания период, а св. М. - само около три седмици - от средата на месец 01.2013г. до 31.01.2013 г., за разлика от твърденията в обвинителния акт, че е започнала пред м.12.2011г. Оспорва и техническата експертиза, изготвена от

експертите Г. и Г., като я намира за непълна и необоснована. Спира се и на дадените от подзащитния му обяснения пред САС и счита, че следва да бъдат кредитирани, тъй като не се опровергават от други доказателства по делото. В заключение адв. П. счита, че от събраните по делото доказателства и от установените по делото факти не може да се направи извод и то категоричен подсъдимите да са осъществили съставите за престъпленията, за които са обвинени и пледира оправдателната присъда на СНС да бъде потвърдена.

Подс. П. в лична защита заявява, че поддържа доводите на защитника си и не излага собствени такива в хода на съдебните прения.

Общият упълномощен защитник на подс. Ц. Т. и подс. С. М. – адв. И. А. – също счита, че обвинителната теза на прокуратурата не е доказана по един безспорен и категоричен начин и подзащитните му Т. и М. не са осъществили нито от обективна, нито от субективна страна съставите на престъпленията, за които са им повдигнати обвинения. Позовавайки се на доводите, развити от адв. П. и този защитник намира, че доказателства за наличие на ОПГ не са налични, а д.п. е водено срещу М. К. и лице с прякор „Д.“ от гр. Враца, като след ареста на Г. Б., ГД БОП е считало, че пари от наркотици се „перат“ чрез бар „С.“ на х-л „***“. В тази насока адв. А. спира вниманието си върху изготвените по делото СРС, като ги счита за недопустими, тъй като разрешение за използването им е дадено от председателя на СГС вместо от компетентния председател на СНС. Защитникът анализира и гласните доказателствени средства по делото, като сочи, че всички танцьорки са работели с трудов договор в бар „С.“, със съответните длъжностни характеристики и заплащане, а неговите подзащитни – Т. и М. – също са били с трудови договори, със съответните длъжностни характеристики, като първоначално Т. е бил управител, след това станал „снабдител“, а М. изпълнявал длъжността „охрана“; от разпитите на свидетелите Д. А., А. А. и Р. М. се установява, че нито една от тези свидетелки не е предлагала сексуални услуги срещу заплащане, а при разпитите им в д.п. са събрани доказателства за манипулиране на свидетелските им показания, тъй като са били държани против волята им, с отнети документи за самоличност, телефони, нямали са връзка с адвокат, като подобни данни са изнесени и от св. А. Д. и св. П. С. (установено, че е не е работила в бара, а е била лаборант). На следващо място адв. А. посочва, че джакузито в бара не е работело, останало е от старите собственици на бара, а от показанията на св. М. Г. по делото е установено, че възможност за достъп от бара до хотела липсва. Този защитник счита, че техническата експертиза е неотнормирана към предмета на делото, като единственият верен факт е, че подзащитният му Т. е разговарял със съпругата си, която се казва Д., заключението е напълно погрешно е и въобще не отговоря на реалните факти, които са събрани по делото. Пледира САС да потвърди оправдателната присъда на СНС.

Подс. М. в лична защита заявява, че поддържа доводите на защитника си и не излага собствени такива в хода на съдебните прения.

Вторият упълномощен защитник на подс. Ц. Т. – адв. Р. С. прави искане за оставяне в сила на първоинстанционната присъда като правилна и законосъобразна, считайки депозираният протест за неоснователен. Намира обвинението за недоказано, а събраните по делото доказателства са в разрез с принципите на НПК като конкретизира свидетелските показания на свидетелите Д., Д., С. и К., които са служители на ГД БОП и като такива са извършвали действия, както в д.п., така и в оперативните разработки впоследствие. Отправя критики към разследването по делото, което е водено избирателно, тъй като при акцията на ГД БОП в бар „С.“ там са се намирали трети лица - клиенти, чиято самоличност не е установена от служителите на ГД БОП и същите не са разпитани, изготвените СРС са негодни доказателствени средства и не следва да бъдат ценени от настоящия съдебен състав, а изготвената съдебно-техническа експертиза на диск КТЕ № 115/12 ГДБОП, с надпис „Пресцентър на МВР“ установява, че записите са манипулирани; показанията дадени от трите лица, посочени в обвинителния акт за пострадали, са категорични, че спрямо свидетелите още от момента на задържане е упражнен натиск от страна на служителите на д.п. и че са били принудени да заявят казаното от тях в последствие и пред съдия от СНС, като следва да бъдат кредитирани като обективни и безпристрастни показанията им дадени пред съдебните състави, а не тези от д.п., тъй като и трите свидетелки са отrekli да са казвали това, което е записано за тях.

Адв. С. спира вниманието си на задържането на подс. Т., при което е изготвен протокол, с който са иззети от дома му банкноти в купюри по 20 лв., като при предявяването в съдебно заседание се констатира разлика между намиращите се веществени доказателства в кориците на делото и тези описани в протокола, с който са иззети. Намира за недоказан и факта, че подзащитният й Т. е уговорил момичетата и координирал тяхната дейност за предоставяне на сексуални услуги, тъй като владеел перфектен английски език, като намира за установено в производството, че подзащитният й освен български език не владее никакъв друг език. По изложените аргументи прави искане въззивният съд да потвърди като правилен и законосъобразен акта на първата инстанция.

Подс. Т. в лична защита заявява, че поддържа доводите на защитника си и не излага собствени такива в хода на съдебните прения.

Упълномощеният защитник на подс. Г. Л. – адв. Л. К. също намира подадения протест срещу първоинстанционната присъда за неоснователен. Споделя становище за недоказаност на обвиненията спрямо подзащитната й, като акцентира върху факта, че

подс. Л. от м.06. 2012г. не е работила и не е пребивавала в бар „С.“ поради бременност и раждане на второто ѝ дете, а от събраните в хода на цялото производство доказателства не се установяват престъпни отношения между Г. Л. и някой от останалите подсъдими, въпреки че са се познавали, тъй като са работели в едно и също предприятие, но този факт сам по себе си не може и не е достатъчен, за да се приеме за извършване на съвместна престъпна дейност, изпълняване на обща воля за преследване на обща престъпна цел. Намира, че не е налице нито едни от съставомерните елементи на престъплението по чл. 321, ал. 3, пред. 2 вр. ал. 2 от НК. Липсвали и събрани доказателства за направа на категоричен извод за наличието от обективна страна и на признака, характерен за престъплението трафик на хора, който изисква наличието на траен и системен характер на действие по приемането на лицето с цел да бъде използвано за развратни действия, както и използването на лица за такива действия, пострадали от трафик на хора, поради което не е налице извършено престъпление по смисъла на чл. 159а и чл. 159б НК. Не са събрани и доказателства за наличието на признака систематично предоставяне на помещение за развратни действия а при претърсването на жилището на подс. Л. не са открити и събрани никакви доказателства в подкрепа на обвинителната теза на прокуратурата. Ето защо и адв. К. намира, че изложените в обвинителният акт факти са останали недоказани, което води до неоснователност на протеста. Прави искане за потвърждаване на оправдателната присъда спрямо подзащитната ѝ във всичките ѝ части.

Подс. Л. в лична защита заявява, че поддържа доводите на защитника си и не излага собствени такива в хода на съдебните прения.

Упълномощеният защитник на подс. Г. А. – адв. К. М. също отправя искане към въззивния съд за постановяване на решение, с което да бъде потвърдена първоинстанционната присъда. Изтъква като ново обстоятелство (след първоначалното разглеждане на делото от състав на ВКС) промяната на практиката на върховната съдебна инстанция, намерила израз в р. № 61/26.02.2024 г. на ВКС, III НО по н.д. № 936/2023г., където по аналогичен случай (когато фактологията, обективирана в сезиращите документи насочва към наличие на ОПГ по смисъла на чл. 321 от НК), то не окръжният съд, а СНС /закрит/ е бил компетентен даде разрешение за използване на СРС и моли настоящият съдебен състав да я съобрази. На следващо място и този защитник изтъква (позовавайки се и на доводите на адв. С.), че разпитите на свидетелите от д.п. не следва да се кредитират като достоверни, именно поради обстоятелството, че и трите свидетелски са били на практика арестувани, поставени пред избор или да са свидетели, или да са обвиняеми, а някои са били мотивирани с разгласяване на извършваната от тях дейност като еротични танцьорки пред техни интимни партньори, родители и други. На следващо място адв. М. счита,

че в момента на разпита и на трите свидетелки, на които се крепи обвинителната теза, всички подсъдими, включително и неговият подзащитен, са били арестувани и въпреки, че формално нямали повдигано обвинение, то това е сторено, за да се заобиколи закона, тъй като разпитът пред съдия се провежда с участието на обвиняемия, с което е нарушена разпоредбата на чл. 223, ал. 2 от НПК. Адв. М. счита, че с такова заобикаляне се нарушават разпоредбите на чл. 47 и чл. 48 от Харта на основните права на ЕС и чл. 6 от КЗПЧОС, тъй като към момента, в който са се провеждали разпитите пред съдия, неговият подзащитен и другите подсъдими са били лица в състояние на фактическо наказателно обвинение и заподозряно лице съобразно практиката на ЕС, поради което счита, че следва да бъдат, ако не изключени от доказателствената съвкупност, то да не бъдат кредитирани като достоверни. На следващо място сочи като аргумент липсата на финансова логика служителите в бара да извършват сексуални услуги, тъй като по делото са събрани доказателства колко много по-скъпи са били напитките в т.нар. меню „Лейдис дринкс“ и което според защитника сочи, че с по-малко усилия биха взели повече пари, отколкото с предоставяне на някакво сексуално задоволяване. На следващо място адв. М. се позовава на чл. 3, б. „а“ от Приложението № 1 от Протокол за предотвратяване, спиране и наказване на трафика на хора, особено жени и деца, допълнение към Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност, където е дадено определение на трафик на хора, включващо заплаха или използване на сила или други форми на принуда и които обстоятелства в случая не са налични. По отношение на подзащитния му адв. М. изтъква, че не са събрани доказателства по делото той да е участвал в ОПГ или да е участвал в някое от вторичните престъпления и отново свързва обвинението по делото с публичната личност на бившия олимпийски шампион Г. Б. и неговата деятелност в чужбина, която е станала публично известна. В заключение поддържа искането си за постановяване на въззивно съдебно решение, с което да бъде потвърдена първоинстанционната присъда.

Подс. А. в лична защита заявява, че поддържа доводите на защитника си и не излага собствени такива в хода на съдебните прения.

В предоставената им последна дума и 5-та подсъдими еднопосочно изразиха желанието си за потвърждаване на първоинстанционната присъда.

В настоящата инстанция се проведе съдебно следствие, при което бе допуснато, изслушано и прието заключението на допълнителна техническо – компютърна експертиза със задачи, формулирани в протоколно определение от 24.02.2020г. по ВНОХД № 443/2018г. на АСНС (закрит) по протокол № 2023/ИКУ-182, бяха дадени допълнителни обяснения от подс. В. П. и бяха допуснати и приети в качеството на писмени доказателства по делото служебно изисканите и представените от страните в хода на съдебното следствие по ВНОХД № 443/2018г. на АСНС (закрит) документи.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и сам служебно провери изцяло правилността на присъдата, намира за установено следното от **фактическа страна**:

Подс. В. Л. П. е роден на ***** г. в гр. ***, българин, български гражданин, разведен, неосъждан, със средно образование, собственик на множество търговски дружества, с постоянен адрес в гр. ***, ул. „****“ № *, ап. *, с ЕГН *****;

Подс. Ц. Й. Т. е роден на ***** г. в гр. ***, българин, български гражданин, женен, неосъждан, със средно образование, управител на фирма, живущ в гр. ***, ул. „****“ № *, с ЕГН *****;

Подс. С. Н. М. е роден на ***** г. в гр. ***, българин, български гражданин, неженен, неосъждан, със средно образование, не работи, живущ в град ***, ул. „****“ № *, ет. *, ап. *, с ЕГН *****

Подс. Г. И. Л. е родена на ***** г. в гр. ***, българка, българска гражданка, неомъжена, неосъждана, със средно образование, не работи, живуща в град ***, ж.к. „****“ бл. *, вх. *, ет. *, ап. *, с ЕГН *****

Подс. Г. Б. А. е роден на ***** г. в гр. ***, българин, български гражданин, разведен, неосъждан, със средно образование, работи в заведение за обществено хранене, живущ в гр. ***, ул. „****“ № *, постоянен адрес гр. ***, ж.к. „****“, бл. *, ет. *, ап. *, с ЕГН *****.

На 09.10.2009г. подс. В. Л. П. и Г. Б. станали съдружници в търговско дружество „С. Вип“ ООД, като до 15.08.2012г. подс. П. бил и управител на посоченото дружество, след което същото било прехвърлено на И. А. И.. Предмет на дейността на дружеството било създаване и управление на увеселителни заведения, хотелиерство, ресторантьорство, търговско представителство и всяко друга дейност, незабранена от закона.

В качеството си на управител на „С. Вип“ ООД на 27.10.2009г. подс. В. П. сключил договор за наем на недвижим имот със „София хотел ****“ АД с предмет на договора помещения, находящи се на -2 (минус втори) етаж в сградата на хотела в гр. ***, площад „Света Неделя“ №5 с обща застроена площ от 502 кв.м., които наемателят следвало да използва изключително като нощен бар. Срокът на договора бил от 01.11.2009г. до 30.11.2014г. Заведението започнало да работи именно като нощен бар – “С.” или „****“, състоящ се от няколко помещения: голямо помещение с места за клиенти и сцена за танци, помещение за пушене („пура-бар“), помещения за танцьорките - съблекални/гримьорни и помещение с джакузи.

На 29.03.2010г. подс. В. П. в качеството му на управител на „С. Вип“ ООД назначил по трудово правоотношение подс. Г. Л. като барман в посоченото заведение до 24.01.2011г., когато договорът бил прекратен. На 28.06.2011г. бил сключен нов трудов договор, с който подс. Л. била назначен като управител на „Бар ****“. Според приложената по делото длъжностна характеристика за длъжността „управител на бар“ подс. Л. била пряко подчинена на управителя на дружеството; в нейните задължения се включвало ръководенето и организацията на цялостната дейност по посрещане, настаняване и обслужване на клиенти на заведението и свързаната с това дейност на персонала, ръководство и контрол на цялата финансова отчетност на бара, приемане и отчитане на оборота на бара от сервитьорите, барманите и другите подотчетни лица след изтичане на работния ден; при отсъствие на управителя на бара, същият се замествал от салонния управител /заместник –управителя/- раздел II и IV от длъжностна характеристика, подписана от подс. Л..

На 03.10.2011г. подс. В. П. П. в качеството му на управител на „С. Вип“ ООД назначил на работа подс. С. М. като охранител в „Бар ****“ до 01.02.2013г., когато трудовото правоотношение на М. било прекратено. Според приложената по делото длъжностна характеристика подс. С. М. имал задължения да осъществява пропускателния режим и контролира влизането и излизането на хора в обекта, да проверява редовността на документите за внасяне и изнасяне на стока и материали от обекта, да реагира при произшествия, като уведомява незабавно управителя на бара, управителя на фирмата и полицейските органи и да изпълнява други, конкретно възложени задачи.

На 14.03.2011г. бил сключен трудов договор между „С. Вип“ ООД, представлявано от подс. В. П. и подс. Ц. Т., съгласно който подс. Т. заемал длъжността „салонен управител в нощен бар“ до 01.02.2013г., когато трудовото правоотношение било прекратено. Според приложената по делото длъжностна характеристика за длъжността „салонен управител“ от 14.03.2011г. подс. Ц. Т. имал задължения да организира посрещането, настаняването, обслужването на клиенти на заведението, да контролира спазването на изискванията за работа с касовите апарати и издаваните касови бележки и да изпълнява други, конкретно възложени задачи, свързани с длъжността.

На 17.09.2012г. бил сключен договор между „С. Вип“ ООД, представлявано от И. И., от една страна и подс. Г. Б. А., от друга, по силата на който подс. А. бил назначен като „управител бар“ на „С. Вип“ ООД до 15.01.2013г, когато трудовото правоотношение било прекратено. Неговите трудови задължения, отговорности и права, описани в длъжностната характеристика, напълно съвпадали по съдържание с тези на подс. Г. Л.. Подс. А. подписал длъжностната си характеристика на 17.09.2012г. при постъпването си на работа.

Три дни след прекратяването на трудовото правоотношение между „С. Вип“ ООД и подс. Г. А., на 18.01.2013г., като „управител бар“ бил назначен св. И. Б. съгласно приложения по делото трудов договор.

В периода от 09.09.2010г. - 15.08.2012г. подсъдимият В. Л. П. като управител на „С. Вип“ ООД, наел на работа множество лица, измежду които св. Д. И. А. и св. А. В. А. съгласно приложения в д.п. трудови договори.

На 09.09.2010г. св. Д. И. А. сключила трудов договор с посоченото дружество и била назначена като „танцьор“ с място на работа „Бар ***“ с приложена длъжностна характеристика, до 12.11.2012г., когато трудовият договор бил прекратен. За заемането на длъжността съгласно длъжностната характеристика св. А. е трябвало да има умение за общуване с клиенти при специфични ситуации и толерантен и тактичен отказ за изпълнение на неморални и несвързани с преките и задължения клиентски изисквания, а отделно от това имала задълженията да танцува съгласно предварително одобрената танцова хореография, да прави компания на клиенти на пиетие, да поддържа добър външен вид, както и други задължения, посочени в длъжностната ѝ характеристика. При постъпването на св. А. на работа в бара негов управител било лице с лично име „М.“, а впоследствие лице с лично име „М.“, след нея „Ц.“ - подс. Ц. Т., заедно с „Г.“ - подс. Г. Л., а след тях - „Ж.“ – подс. Г. А.. Св. А. познавала подс. В. П. като неин работодател, но не е разговаряла лично с него по повод работата и задълженията и в бара. Докато била на работа в бара, охрана на бара бил подс. С. М.. При постъпване на работа в бара св. А. получила указания от „М.“, който бил управител на бара за нейните задължения. По времето, през което св. А. е работела в бар „С.“ е имало възможност за предоставяне на няколко вида компания на клиенти като питейна компания и частни танци. Всичките видове компания на клиенти били извършвани срещу заплащане, като парите се давали от клиента на работещите в бара танцьорки, а те ги предавали на управителя на бара, който в края на работния ден им е предоставял тяхната част, ведно с договореното заплащане. Св. А. предоставяла посочените видове компания.

По същия начин за периода от 27.06.2011г. до 29.08.2011 г. св. А. А. била назначена като „танцьор“ в „ Бар ***“ със съответната длъжностна характеристика, аналогична на тази на св. А.. Св. А. видяла в сайт „Джобс бг“ обява за работа като сервитьорка и след като представила своята автобиография, от бара ѝ се обадили, като управителят ѝ обяснил естеството на работа, задълженията, работното време и менюто. След кратък период от време св. А. била преназначена като „танцьорка“ по нейна инициатива. Нито към първоначалния момент на назначаване, нито впоследствие –при преназначаването ѝ като „танцьорка“ свидетелката не е комуникирала с подс. В. П.. Задълженията и изискванията към нея ѝ били обяснени от управителите на заведението към тези два периода, като тя не е обсъждала с подс. Г.

Л., подс. Ц. Т. и подс. Г. А. задълженията си, тъй като те вече й били разяснени от предхождащите управители на бара. Докато са били на работното си място, танцьорките не са имали възможност да напускат бара, освен за пушене извън сградата, като в повечето случаи били придружавани от охраната на заведението в лицето на подс. С. М.. При назначаването си на работа св. А. била уведомена от управителя на бара с лично име „М.“ за възможността за компания на клиенти, както и за питейната консумация с компания на клиент с процент от стойността на напитката. Свидетелката А. предлагала компания на клиенти на заведението, вкл. и предоставянето на питейната консумация. Св. А. работила в бара до 02.02.2012г.

Св. Р. Г. М. разбрала от своя приятелка за възможността да започне работа в „ Бар С.“ и през декември 2012г., след Коледните празници, отишла в бара, където се срещнала с управителите „Ц.“ - подс. Ц. Т. и „Ж.“ – подс. Г. А.. На 10.01.2013г. й се обадил „Ж.“ — подс. Г. А. по телефона и и казал, че може да започне работа и тя отишла „в дните между 14 и 18 януари 2013г.“ и започнала работа като танцьорка без трудов договор. При постъпването й на работа нейните задължения като танцьорка й били разяснени от двамата подсъдими. В началото никой от тях не разяснил на св. М. точните условия за работа, които тя научила от останалите работещи в заведението момичета. Именно от тях и от клиентите свидетелката разбрала, че в заведението се предлагат няколко вида компания на клиенти, като видът на компанията зависи от преценката на момичето. За периода на работа на св. М. в бара в периода от 14 – 18.01.2013г. до 31.01.2013г. тя танцувала, правела компания на клиенти, както и питейната консумация с компания на клиент с процент от стойността на напитката. Независимо от вида на предоставената „компания“, работещите в бара танцьорки имали задължението да предават получените от клиента пари на бара, като в края на работния ден св. М. получавала от управителя на бара процент от консумацията на питиетата с клиенти. По време на работата си в бара до 31.01.2013г. св. М. не е разговаряла с подс. В. П..

Голям процент от дохода на танцьорките в „ Бар С.“ бил получаван посредством т.нар. меню „Лейдис дринкс“ - възможност да правят компания на клиенти на заведението с консумация на алкохолни напитки на стойност многократно надвишаваща обичайно предлаганата в заведението, от която по-висока стойност те получавали определен процент. Времето на компанията с клиент се определяла според цената на поръчаното и заплатено от клиента питие от меню „Лейдис дринкс“, като принципът бил, че по-високата стойност на пиетието предполагала повече време като компания от страна на танцьорките. Консумираните напитки и съответната компания от страна на танцьорките се отбелязвали от управителя на бара, като всяка вечер след приключване на работното време управителят на бара изплащал на танцьорките техните възнаграждения и сумите от т.нар. „питейна консумация“. Управителят на бара, съответно изпращал на подс. В. П. в качеството му на управител на „С. Вип“

ООД отчет за дейността на заведението, като отделял изплатените суми на танцьорките за консумацията на питиета с клиенти. С така създадената организация от страна на подс. В. П., същият упражнявал контрол върху работещите в заведението и върху дейността му. По преценка на подс. В. П. същият няколкократно провеждал събрания на персонала на заведението, при които излагал своите изисквания и давал указания за подобряване на дейността на заведението като работно време, хореография, костюми, наемане на изпълнители, визия и други. При неспазване на изискванията от негова страна, подс. П. сменял управителя на бара с оглед подобряване на дейността на нощното заведение.

Новогодишните празници на 2011г.- 2012г. подс. П. прекарал в къщата си в с. *** в компания, включваща св. Н. Г. и св. Д. М..

На 16.07.2012г. било образувано д.п. от прокурор при СРП за престъпление по чл. 354а, ал.1, пр.2, алт.1 от НК, което с постановление от 17.01.2013г. било прието за наблюдение от прокурор от СП (закрита) с оглед данни за извършени престъпления по чл. 321, ал.3 от НК и по чл. 159г от НК.

Късно вечерта (около 23.30ч.) на 31.01.2013г. била проведена специализирана полицейска акция от служители на ГД „БОП“ в „ Бар С.“, при която били задържани намиращите се там служители на заведението и отведени за разпит. Петимата подсъдими също били задържани през нощта на 31.01.2013г. срещу 01.02.2013г., а обитаваните от тях жилища били претърсени и оттам иззети веществени доказателства (преимуществено документи, мобилни телефони и други средства за комуникация и съхранение на данни в електронен вид – компютърни конфигурации).

Тези включени в предмета на доказване факти се установяват от събраните в хода на първоинстанционното и въззивно съдебно следствие доказателствени средства: обясненията на 5-мата подсъдими, дадени в хода на първоинстанционното съдебно следствие (в о.с.з., проведено на 29.11.2016г. – от подс. Г. Л., в о.с.з., проведено на 16.03.2017г. – от подс. В. П., от подс. Ц. Т. и от подс. С. М. и в о.с.з., проведено на 23.03.2017г. – от подс. Г. А. и от подс. Г. Л.), както и обясненията на подс. В. П., дадени в хода на проведеното въззивно съдебно следствие, показанията на разпитаните в хода на първоинстанционното съдебно следствие свидетели Д. И. А., А. В. А., Р. Г. М., Д. С. Д., М. П. Д., Р. Х. К., И. В. Б., Б. Х. В., Р. М. Х., С. Н. Х., А. А. Д., М. Ц. С., Е. С. Т., Н. К. В., Д. В. К., П. А. П., С. Н. И., А. С. К., Н. Р. Г., Д. Г. М., М. В. М.-Г., М. В. Н., като за свидетелите А. А., Р. М., Д. А. и И. Б. – и показанията им, дадени в д.п. по реда на чл.223 от НПК, приобщени на осн. чл. 281, ал.1, т.1 от НПК, на свидетелите Б. Б., С. И., Е. Т., И. Б., Н. В., А. Д. – и показанията им, дадени в хода на д.п., приобщени по реда на чл. 281, ал.4, вр. ал.1, т.т.1-2 от НПК, от заключенията на изготвените на д.п. експертизи - съдебно- техническа експертиза на мобилен телефон марка „Нокия“,

модел „100“ с ИМЕИ 354553059540070 и СИМ карта на Глобул с номер 89359050000409411710 и мобилен номер 08***** (л.л. 10 – 16 от т.4 на д.п.), компютърно-техническа експертиза на 1бр. компютър, без марка и модел, черен на цвят със залепен стикер №X14-01711, запечатан в прозрачен полиетиленов чувал с етикет за ВД серия А № 053275 и СП 201 на НЕКД- СДВР и на 1бр. компютър марка „АС aztic cooling“ без сериен номер, запечатан черен полиетиленов чувал с етикет за ВД серия А 053274 и СП №0201 на НЕКД- СДВР (л.л. 14-18 от т. 10 на д.п.), потвърдени при разпита на експертите в първоинстанционното съдебно следствие, както и заключение на допълнителна техническо – компютърна експертиза по протокол № 2023/ИКУ-182, назначена по ВНОХД № 443/2018г. на АСНС (закрит) (съдържаща се в 2бр. черни класьори), потвърдено при разпита на експертите В. Г. и Й. Г. в хода на въззивното съдебно следствие, писмените доказателствени средства - протоколи за претърсване и изземване и за обиск и изземване от 31.01.2013г. – 01.02.2013г. (л.л 2-69 от т.3 на д.п.) и протоколи за оглед на веществени доказателства от 27.02.2013г., 28.02.2013г. и 2бр. от 12.04.2013г. (л.л. 1-24, л.л. 113 – 114, л.л. 115-116 и л.л. 128 – 129 от т. 8 на д.п.), от писмените доказателства, събрани в хода на д.п., на първоинстанционното съдебно следствие и на това по ВНОХД № 443/2018г. на АСНС (закрит), допуснати и приети по реда на чл. 317, вр. чл. 283 от НПК от настоящия състав на САС, от веществените доказателства и от приложените веществени доказателствени средства /ВДС/ от експлоатирани специални разузнавателни средства /СРС/ (съдържаими в приложените по делото секретни материали).

По отношение на ВДС от приложените СРС, за разлика от първостепенния съд, който е приел, че разрешенията за прилагането им са издадени от некомпетентен орган и ги е изключил от годните доказателствени средства по делото, въззивният съдебен състав съобрази дадените от състава на ВКС по НД № 576/2018г. задължителни указания по прилагането на процесуалния закон в насока отстраняване на допуснати съществени нарушения на процесуални правила при анализа на доказателствените източници. С решението си от 11.10.2018г. ВКС изрично се е занимал с въпроса за процесуалната годност на използваните в д.п. специални разузнавателни средства, като е посочил, че са процесуално валидни използваните специални разузнавателни средства спрямо Ц. Т. с искане от 25.07.2012г. и продължени с искане от 19.09.2012г.; негодни (поради издадени от некомпетентен орган разрешения за използването им) са специалните разузнавателни средства, използвани спрямо Г. Л. с искане от ГД „БОП“ от 04.04.2012г. и продължени с искане от 18.04.2012г. и разрешени от Председателя на СГС. Тези указания са препотвърдени от втория състав на ВКС по НД № 332/2025г. с решението му от 15.07.2025г. Указанията на ВКС са със задължителен характер по силата на чл. 355, ал.1, т.3 от НПК за настоящия съдебен състав, тъй като са постановени по конкретното наказателно производство и неизпълнението им би представлявало допускането на ново съществено нарушение на процесуалните

правила. В този смисъл и развитите от адв. П. и адв. К. М. доводи за процесуална недопустимост на всички ВДС от прилагани СРС по делото, като адв. М. се позовава и на актуална (от 2024 г.) практика на ВКС не могат да бъдат споделени, тъй като не държат сметка за задължителността на указанията на ВКС по конкретното наказателно производство. Поради изложеното настоящият съдебен състав ще разгледа като годни доказателствени средства единствено използваните специални разузнавателни средства спрямо Ц. Т. с искане от 25.07.2012г. и продължени с искане от 19.09.2012г., респ. няма да обсъжда, поради процесуалната им негодност, тези използвани спрямо Г. Л. с искане от ГД „БОП“ от 04.04.2012г. и продължени с искане от 18.04.2012г.

На следващо място въззивният съдебен състав, при оценка на доказателствената съвкупност и в изпълнение на указанията по приложение на процесуалния закон, дадени към настоящия състав на САС в решение № 335/15.07.2025г. по НД № 332/2025г. по описа на ВКС, в насока обсъждането на всички доказателства и доказателствени източници с акцент върху прецизния анализ в тяхната хронология на свидетелите, намери, че неправилно първостепенният е изградил част от фактическите си изводи върху показанията на свидетелите Д. И. А., А. В. А. и Р. Г. М., депозиран по реда на реда на чл.223 от НПК в д.п. от 01.02.2013г., вместо да кредитира дадените от тях в хода на проведеното съдебно следствие.

Несъмнено е, че с оглед конструкцията на предявените обвинения срещу 5-мата подсъдими по настоящото делото (посочването на тримата свидетели А., А. и М. като жертви на трафик по обвиненията по чл.159г от НК, инкриминираната насоченост на ОПГ към извършване на престъпления по чл.155 и чл.159а - 159г от НК и пространственото разположение на предоставяното систематически с користна цел помещение (съвпадащо с местоработата на свидетелите) за полови сношения и за блудствени действия за престъплението по чл.155 от НК), показанията на трите танцьорки в бар „С.“ А., А. и М., предопределят в решителна степен доказателствената обезпеченост на обвинителната теза, поради което следва да се дефинират като основните свидетели на обвинението.

В този смисъл преценката за достоверност на тези гласни източници, даващи противоположна по своята насоченост информация в двете фази на производството, се явява от особена значимост при изграждане на фактическите изводи относно включените в предмета на доказване факти – дали в заведението са предоставяни услуги от сексуален характер, дали, къде, от кого и как е било организирано това, имали ли са възмезден характер и кои лица евентуално са се облагодетелствали от тази дейност. В приобщените по реда на чл. 281, ал.1, т.1 от НПК техни показания, дадени пред съдия пред СНС (закрит) от 01.02.2013г. /л.л. 28-29, л.л.30-31 и л.л. 32-33 от т. 2 на д.п./ и трите танцьорки свидетелстват, че са предоставяли и сексуални услуги срещу заплащане за периода на работата им в бар „С.“ и са описали както

цената за предоставяне на услугата за час (200 или 150 евро), така и начинът на плащане (предварително и на ръка) и разпределянето ѝ (от управителя, като половината оставали за заведението, а другата половина – за проститутката), вкл. и отчитането на събраните по този начин парични средства на подс. П. и ролята на охраната в лицето на подс. М.. Обратно – в хода на първоинстанционното съдебно следствие – тримата свидетели А., А. и М. отричат самите те и въобще в бар „С.“ да са предоставяни услуги със сексуален характер, като заявяват, че са получавали единствено възнаграждение за изпълняваните танци и компания на клиенти в заведението, вкл. и процент от питейната консумация от менюто „Лейдис дринс“.

За да приеме за достоверни показанията на св. А., А. и М., дадени в д.п. по реда на чл. 223 от НПК, СНС (закрит) е изложил единственото съображение, че разпитите им са проведени хронологично във времето по-близо до инкриминирания период, поради което е логично и естествено свидетелите да си спомнят повече обстоятелства. Така посочената доказателствена оценка на гласните доказателствени средства от първата инстанция търпи критики в няколко отношения и не се споделя от настоящия съдебен състав. На първо място противоречията между приобщените от д.п. показания на А., А. и М. и тези, дадени в хода на съдебното следствие, са особено съществени, тъй като касаят продължително осъществявана от самите тях дейност (проституиране), поради което изминалият период от време не е от определящо значение при преценката им за достоверност, защото не касае детайли / подробности относно динамично развили се събития, при които темпоралната отдалеченост на разпита от възпроизведените събития би имала значение за прецизирането им.

Този съдебен състав взе предвид факта, че в момента на депозиране на показанията от св. А., А. и М. в д.п., те са се намирали в служебна зависимост от преобладаващата част от подсъдимите (с изключение на подс. М.), а при разпитите им в хода на първоинстанционното съдебно следствие такава икономическа връзка не е била налична, което обстоятелство следва да бъде ценено на плоскостта на качествената характеристика на доказателствения източник с възможните влияния върху достоверността на изнесените от него данни и в този смисъл на показанията на тримата свидетели, депозирани в хода на съдебното следствие пред СНС, като депозирани от лица без обвързаност с подсъдимите по делото, следва да бъде отдаден приоритет.

На следващо място преценката за достоверност на показанията на свидетелите А., А. и М., дадени по реда на чл. 223 от НПК в хода на д.п. е необходимо да бъде обвързана с осигуряване на правото на справедлив процес на подсъдимите по смисъла на чл. 6, § 3, б. ”d” от ЕКПЧ. Несъмнено е, че при проведените в д.п. на 01.02.2013г. пред съдия разпити на свидетелите А., А. и М. не са участвали петимата подсъдими и защитниците им (едва по – късно на същия ден те са привлечени в качеството на

обвиняеми според отразените часове на постановленията в л.л. 44-45, 50-51, 58-59, 66-67 и 72-73 от т.1 на д.п., въпреки че вече са били задържани по ЗМВР за срок от 24 часа според посочените в заповедите на л.л. 122- 131 от т.1 от д.п. часове). Според преобладаващата практика на ВКС процесуалният закон предоставя възможност за избор на водещия разследването дали да отложи по тактически съображения привличането на едно или друго лице в качеството на обвиняем след разпита на свидетелите пред съдия или да предостави на обвиняемия гарантираното му от закона право още в досъдебната фаза да участва в разпита на свидетелите пред независим и безпристрастен съд в условията на състезателност и осигурени гаранции за правото на защита, като изборът на първата хипотеза дефинитивно не води до изключване на показанията на свидетеля/ите от процесуално допустимата доказателствена съвкупност. Обаче при предприет подход от разследващите органи в д.п. за разпити по реда на чл. 223 от НПК на свидетели, чиито показания са от изключително значение за разкриване на обективната истина (а показанията на трите танцьорки се определят именно като такива), без да предоставят възможност на обвиняемите и защитниците им да участват активно в разпита пред съдия на уличаващите ги лица и именно за осигуряване на правото на справедлив процес на подсъдимите е необходимо да им се предостави възможност да се противопоставят на включването на събраната чрез този способ информация в доказателствения материал. Тази възможност за противопоставяне се осъществява практически чрез провеждането на разпит на депозираните уличаващи показания свидетели при условията на състезателност, при присъствието и участието на подсъдимите и защитниците им и гарантиране на правото им да се защитят пред независим и безпристрастен съд (така ЕСПЧ в решението си от 08.06.2006г. Б. срещу България (Жалба № 60018/00) : член 6 §§ 1 и 3 (d) от ЕКПЧ предполагат адекватна и подходяща възможност на обвиняемия да оспори и разпита свидетелите, свидетелстващи срещу него или когато дават показания, или на по-късен етап от производството). Същественото е, че според последователната практика на ЕСПЧ (както в цитираното решение, така и напр. в решение от 20.11.1989 г. К. срещу Холандия (Жалба № 11454/85)), правото на защита на лице обвинено в престъпление изисква присъдата да не е основана само или по решаващ начин на показанията на свидетели, които той не е имал възможност да разпита сам или да изиска разпита им или при следствието, или при процеса; респ. такива показания да се приемат като достатъчно доказателство за виновността му; в идентична насока е практиката на СЕС, свързана с член 8, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство във връзка с член 47, ал.2 и член 48, пар. 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Така посочените критерии за справедливост на процеса, отнесени към настоящия случай, означават, че

показанията на А., А. и М., дадени по реда на чл. 223 от НПК, но без участието на обвиняемите или техни защитници при провеждането им, следва да бъдат обсъдени на плоскостта на чл. 14 от НПК, където методът за оценка на доказателствените средства изключва предустановеност на силата на което и да е от тях, но при съобразяване, че уличаващата подсъдимите информация е предоставена в условия на едностранно развитие се производство пред съд и най – вече - че самите свидетели отричат достоверността ѝ в хода състезателния съдебен процес и при спазване на посоченото ограничение, че не може да бъде поставена в основата на обвинителната теза.

При преценката за достоверност на изнесената от тримата свидетели информация в хода на д.п. , този съдебен състав също така съобрази, че по делото са налични последователни твърдения както на основните свидетели на обвинението А., А. и М., така и на други работещи в бар „С.“ лица при акцията на ГД „БОП“ – свидетелите Б. Б. (танцьорка), И. Б. (управител на бара), че част от персонала на заведението е бил фактически задържан от служителите на полицията при извършената операция на 31.01.2013г., документите за самоличност са били отнети от лицата и те са били заведени в сградата на ГД „БОП“, където през нощта са проведени техни разпити, при които са им внушавани отговори (чрез цитиране имената на подсъдимите и дейността, която полицейските служители са считали, че извършват), като им е оказван психологически натиск за излагане на конкретни твърдения за извършваната в заведението дейност (вкл. чрез отправяни заплахи за огласяване на дейността на танцьорките в близкото им семейно обкръжение). Свидетелите А., А. и М. също така твърдят, че след нощния им разпит в ГД „БОП“ и без да им бъде дадена възможност да спят или почиват, на следващия ден сутринта са заведени до сградата на СНС (закрит) където е проведен техния разпит пред съдия от същите разследващи. Тези показания освен необорени от друго събрано по делото доказателство, намират обективна подкрепа при прочита на протоколите за разпит на А., А. и М. пред разследващ полицай също от 01.02.2013г. (л.л. 14, 16 и 18 от т.2 на д.п., от които е видно, че разпитът на св. А. е започнал в 01.50ч. и е приключил в 03.20ч.; разпитът на св. А. е започнал в 02.15ч. и е приключил в 03.15ч.; разпитът на св. М. е започнал в 03.40ч. и е приключил в 04.30ч.). Също от съдебните протоколи по НЧД №№ 193, 194 и 195 по описа за 2013г. на СНС (закрит), 3 с-в от 01.02.2013г., обективиращи отделните производства по реда на чл. 223 от НПК, е видно, че съставът на съда е провел последователно разпитите на свидетелите за периода от 12.30ч. до 15.42ч. В този смисъл свидетелските показания и протоколите за разпит, вкл. и от проведените съдебни заседания, установят, че свидетелите А., А. и М. са били фактически задържани до провеждането на разпитите им пред съдия, като разпитите им по реда на чл. 223 от НПК са били предшествани от такива от разследващи органи на ГД „БОП“ нощно време и данни за оказан неправомерен натиск и насочване на свидетелите да депозират показания в подкрепа на обвинението. Тази съвкупност от фактори внася

съмнения в достоверността на данните, изнесени от свидетелите пред състава на СНС (закрит), изводими от уязвимото положение, в което фактически са били поставени от разследващи органи преди и при провеждането на разпитите.

На последно място по делото са налични данни, че правото на тогава обвиняемите П., М., Т., Л. и А. да участват при провеждането на разпита на свидетелите А., А. и М. пред съдия е било накърнено от разследващите органи. Основание за подобен извод се извежда от определенията на СНП (закрит) от 28.01.2013г. и от 29.01.2013г. (в т.3 от д.п.) с правно основание чл. 161, ал.1 от НПК за разрешаване на разследващите да извършат претърсвания на помещения, обитавани и от петимата подсъдими, които съпоставени със данните от справка рег. № 303/08.01.2013г. на ГД „БОП“ (л.л. 30 – 36 в т. 1 от д.п., в която като съучастници в сводничество са посочени същите лица) и датите на исканията за експлоатиране на специални разузнавателни средства, се извежда с висока степен на достоверност заключението, че органите на разследването са имали яснота и план за привличане в качеството на обвиняеми на конкретните подсъдими, респ. че привличането им във вечерните часове на 01.02.2013г. е свързано именно със закрепването на показанията на основните свидетели на обвинението по реда на чл. 223 от НПК преди това и без тяхното участие.

Обсъдени в тяхната съвкупност, посочените по-горе наслагващи се фактори, водят до доказателствен извод за некредитиране от този съдебен състав на изнесената от свидетелите А., А. и М. по реда на чл. 223 от НПК уличаваща подсъдимите информация, тъй като моментът на депозирането ѝ, данните за насочването на свидетелите и в производство без осигурени условия за състезателност въпреки обективизираните подготвителни действия на обвинението с насоченост към конкретните подсъдими и не на последно място – информация, категорично отречена от свидетелите при проведения им разпит в хода на състезателното съдебно дирене.

Ето защо и настоящият съдебен състав (за разлика от проверявания) не изгради фактическите си изводи върху показанията на свидетелите Д. А., А. А. и Р. М., депозирани по реда на чл.223 от НПК в д.п. от 01.02.2013г., които освен гореизложеното, не се подкрепят и от друго събрано по делото доказателство и в този смисъл са изолирани. САС цени показанията на тримата свидетели, депозирани в хода на първоинстанционното съдебно следствие, които са събрани при условията на състезателност, а данните в показанията на тримата свидетели са в унисон с останалия събран по делото доказателствен материал.

Анализът на показанията на останалите, посочени от обвинителната теза свидетели - Д. С. Д., М. П. Д., Р. Х. К., И. В. Б., Б. Х. В., Р. М. Х., С. Н. Х., А. А. Д., М. Ц. С., Е. С. Т., Н. К. В., Д. В. К., П. А. П., С. Н. И., А. С. К. – също не води до установеност на благоприятстващи обвинението факти по делото. Условно, с оглед на

местоработата им, свидетелите могат да бъдат обособени в две групи - такива, работещи в ОДМВР – София, респ. ГД „БОП“ и участвали в СПО в бар „С.“ (свидетелите Д. Д., М. Д. и Р. К.) и такива, полагали труд в заведението (М. С., Б. Б., Р. Х., С. Х., Д. К., С. И., А. К. , Е. Т., П. П., И. Б., Н. В., А. Д.). От показанията на първата група свидетели по делото се установи, че акцията е била организирана по повод съдружието на Г. Б. в заведението и данните за участието му в международен наркотрафик и в която част показанията им съдът цени. Позовавайки се на разузнавателни беседи със задържани по време на операцията лица (недопустим способ за привнасяне в наказателния процес на интересуващи делото данни по силата на чл. 118, ал.2, пр.2 от НПК) свидетелите изразяват становището си за съществуващата „организация“ и „схема“ на работа в заведението, съответно в която част показанията им не следва да се обсъждат поради посочената по-горе забрана за свидетелстване.

Дадените в хода на първоинстанционното съдебно следствие показания на лицата, полагали труд на различни длъжности в бар „С.“ – така свидетелите С., Б. И., К., В. и Д. като „танцьор“, св. Р.Х., Т. и П. - като „барман“, св. С. Х. – като „сервитьор“, св. К. – като „чистач“ и „гардеробиер“, св. Б. – като „управител“ в бара – са напълно еднопосочни като насоченост и всички разпитани служители в заведението твърдят, че в бар „С.“ не са възприемали организация по предоставяне на услуги със сексуален характер, а възнагражденията на танцьорките са се формирали от осъществяваните танци (със сценични костюми) и компания, вкл. процент от консумацията на напитките от менюто „Лейдис дринк“, в което цените им са били многократно завишени от обичайно предлаганите; клиентите на бара са били предимно чужденци, настанили се в хотел „София хотел ****“, но заведението е било посещавано и от българи; посочват и дейностите, извършвани от подс. М., Л., А. и Т., съответстващи на длъжностните им характеристики. Така посочените показания са в унисон помежду си и останалия по делото доказателствен материал, логични и последователни са и не са налице основания да не бъдат кредитирани в тяхната цялост.

Поради констатирани противоречия от първостепенния съд между показанията на свидетелите Б., И., В., Д. и Б., дадени в съдебното следствие и тези, депозирани в д.п., последните са приобщени посредством процесуалната техника, визирана в чл. 281, ал.4, вр. ал.1, т. 1 от НПК (за св. Б. – и дадените от него по реда на чл. 223 от НПК по реда на чл. 281, ал.1, т. 1 от НПК). В тези показания св. Б., работела като танцьорка в период от 2 седмици преди полицейската операция, твърди, че подс. Т. (Ц.) ѝ е предложил да работи като компаньонка с клиенти, което предложение тя отклонила, а е възприемала други танцьорки да излизат с клиенти почасово (л.л. 20-21 от т.2 на д.п.); св. И. сочи, че в периода на работата ѝ в заведението като танцьорка от м.08.2011г. до м. 08.2012г., подс. Л. ѝ заявила, че може да предлага сексуални услуги

на клиенти, ако желае, а от други колежки е разбрала, че минималната сума за 1 час такива услуги е 200 евро, от които половината следва да бъде предоставена на управителите на бара и св. И. се възползвала от това предложение неколкостранно, взимайки парите предварително от клиента, след което ги е давала на някой от управителите и го уведомявала с кого и къде отива (л.л. 62-63 от т.2 на д.п.); св. В. - танцьорка в бара от м.11.2011г. , твърди, че е разбрала от колежки, че може да прави услуги на клиенти и извън бара, като заплащането е било минимум 200 евро на час, парите се взимали предварително и се давали на управителя, който е на смяна, като половината от тях оставали за момичето, което ги получавало в края на работния ден (л.л. 41 – 42 от т.2 на д.п.); св. Д. заявява, че в периода на работата ѝ в заведението като танцьорка от м.02.2011г. до м. 08.2011г., в заведението са се извършвали услуги като танцуване, стриптийз, питиета с клиенти и компания в джакузи, като последната услуга струвала минимум 200 евро на час, от които тя получавала половината от управителя на бара в края на работния ден, св. Д. заявява, че никой не ѝ е казал, че може да предоставя сексуални услуги на клиенти на бара, а е напуснала заведението, тъй като подс. В. П. няколко пъти ѝ е предлагал да прави секс с него срещу различни суми пари (л.л. 36-37 от т.2 на д.п.); св. Б., който е работел като управител в бар „С.“ от 17.01.2013г. , сочи, че е разбрал, че някои от еротичните танцьорки проституират с клиенти на бара в стаите на хотела срещу 150 евро на час, като е възприемал заплащането да се дава на подс. Т., който задържал половината от сумата и после я е отчитал в офиса на фирмата на ул. „Козяк“ №12, а всяка вечер изпращал смс (кратко текстово съобщение) на мобилния телефон 08***** на подс. П. с информация за оборота на бара от напитки и от танцьорките за секс (л.л. 1- 12 от т.2 на д.п.).

Прави впечатление, че нито един от свидетелите Б., И., В., Д. и Б. при разпита им в съдебното следствие не поддържа показанията си, дадени в хода на д.п. , като конкретно св. Б. и св. Б., депозирали показания в д.п. непосредствено след акцията на ГД „БОП“ в заведението (на 01.02.2013г.) също твърдят, че показанията им пред разследващите органи са дадени при условия на фактическо задържане, в тъмните часове на денонощието, при отправени заплахи и в условия на стрес. Св. И., В. и Д. в съдебната зала също изтъкват като основание за неподдржане на показанията си от д.п. оказан натиск от разследващите, дългата продължителност на разпита им и невярно отразяване на казаното в съдържанието на протоколите (о.с.з. от 09.12.2016г. , от 19.12.2016г. и от 30.01.2017г.). Посочените индикации за необективност на разследването, съпоставени с обстоятелството, че показанията на свидетелите Б., И., В., Д. и Б. са приобщени към доказателствената съвкупност по реда на чл. 281, ал.4, вр. ал.1, т.1 от НПК поради липсата на съгласие от страна на подсъдимите и защитниците им по смисъла на чл.281, ал. 5 от НПК, изисква анализът на техните показания да бъде извършен и с оглед предвидената в закона забрана по чл.281, ал. 8 от НПК, отнасяща се несъмнено до тази част от прочетените показания, която може да

се ползва за обосноваване на обвинителната теза срещу подсъдимите, т.е. за постановяване на осъдителна присъда. В случая наслагването на данните за упражнен натиск от разследващите при депозиране на показанията им в д.п., проведените там без състезателност техни разпити, неподдържането на показанията им в хода на съдебното следствие с твърдения за невярно отразяване на действително изнесената информация и действието на рестрикцията, предвидена в чл. 281, ал.8 от НПК, категорично изключват възможността показанията на свидетелите Б., И., В., Д. и Б. от д.п. да послужат като основа за изграждане на уличаващи подсъдимите факти.

Св. Б. е разпитан по реда на чл. 223 от НПК, също на 01.02.2016г. (л.л. 34 – 35 от т.2 на д.п.) по НЧД № 196/213г. по описа на СНС (закрит), които негови показания също са приобщени по реда на чл. 281, ал.1,т.1 от НПК в о.с.з., проведено на 19.12.2016г. В тях св. Б. във връзка с предмета на делото посочва, че при започването си на работа в бар „С.“ на 17.01.2013г. и по указания на подс. Т. е изпращал смс от служебен телефон на подс. П. с означение на оборота на заведението, включващ цифрово означаване на сумата на оборота от бара и броят извършени от танцьорките компании (предоставяни услуги със сексуален характер) с означение „К“, за които се заплащала сума от 150 евро на час; половината от тази сума оставали за момичето, а другата половина подс. Т. събирал и отчитал в офиса на фирмата. За данните в тези негови показания се отнасят в пълна степен съображенията, изложени по – горе от този състав на САС и касаещи изнесената от свидетелите А., А. и М. по реда на чл. 223 от НПК информация, поради което и не ги прие за достоверен и надежден източник на информация за значимите за правилния изход на делото факти, а кредитира депозираните от свидетеля показания в хода на първоинстанционното съдебно следствие.

Правилно контролираната съдебна инстанция еценила показанията на допуснатите на страната на подс. П. свидетели - Н. Р. Г., Д. Г. М., М. В. М.-Г. и М. В. Н., тъй като данните в техните показания не се оборват от друго събрано по делото доказателство. Първите двама от посочената група свидетели дават показания, че на датата 01.01.2012г. (за която обвинението твърди, че е началната дата за образуване на ОПГ) подс. П. се е намирал в къщата си в с. *** в компания, включваща св. Г. и св. М. и е празнувал новогодишните празници. Данни за друго местоположение на подс. П. към тази конкретна дата по делото не са налични, а и самият той в обясненията си я потвърждава. М. М.-Г. свидетелства за наличните наемни отношения между „С. Вип“ ООД и „София хотел ***“ АД, както и разположението и предназначението на наетите помещения, които също са в унисон с писмените доказателства. Св. М. Н., която е била барман в заведението от м.08.2011г. до полицейската операция, в синхрон с останалите служители, присъствали в заведението при осъществената СПО, сочи фактическото им задържане в сградата на ГД „БОП“, където били подложени на разпити, придружени със заплахи (в нейния случай – с разгласяване на съпруга ѝ и в

населеното място, където живеела –гр.Перник – къде и с кого работи), като също заявява, че не знае за предоставяне на услуги от сексуален характер срещу заплащане в заведението и обяснява за услугата „Лейдис дринкс“, включваща компания на танцьорки.

Показанията на св. П. С. правилно не са взети предвид от първостепенния съд, тъй като не съдържат каквато и да било относима към предмета на делото информация.

На следващо място съдът обсъди депозираните от петимата подсъдими обяснения в хода на първоинстанционното съдебно следствие и тези на подс. П. в хода на въззивното съдебно следствие, в които те категорично и последователно отричат участието си в създадена в бар „С.“ организация за предоставяне на сексуални услуги срещу заплащане от танцьорките на клиенти на заведението и като счете същите за необорени от други събрани в хода на производството убедителни доказателства, ги кредитира.

По отношение на писмените доказателствени средства – протоколи за оглед, вкл. и на веществени доказателства и за претърсване и изземване – следва общо да бъде посочено (поради липса на оспорване на законосъобразността им), че са със съдържанието, визирано от чл. 129, ал.1 и ал.2 от НПК, поради което и се ползват със силата, предвидена в чл. 131 от НПК – за извършването на съответното действие, за реда по който е извършено и за събраните доказателства. За всяко от действията по делото е налична, съответно по реда на чл. 161, ал.1 и ал.2 от НПК, съдебна санкция.

Данните от изготвените ВДС „звукозапис“ от експлоатирани СРС, приети за допустими източници на доказателства по делото, а именно използваните спрямо Ц. Т. с искане от 25.07.2012г. и продължени с искане от 19.09.2012г. чрез способа „подслушване“ на ползвания от него в този период телефонен № 08*****8 също не способстват за формиране на убедителни фактически изводи за наличие на инкриминираната по делото деятелност на 5-та подсъдими с обективните характеристики, посочени от обвинителната теза.

Извън неотнормимите към предмета на настоящото производство разговори от лично и служебно естество между подс. Т. и останалите привлечени към наказателна отговорност лица (тъй като по делото е несъмнено доказано познанството им, изводимо от съществуващите служебни взаимоотношения), индикации в подкрепа на обвинителната теза в намиращите се в папка 4 от секретните материали ВДС се съдържат в следните: № 073896d7 от 29.07.2012г. в 20.28ч.: мъж (наричан от Т. „В.“) от телефон 08***** се обажда на Т. и му казва: „ ...нещо трябва да се направи. Значи , а-а, във стая 458...към 10 часа ...възможно най, най- доброто, най хубавото да бъде ...примерно тая малката...а-а В...В., В. ... и сме се разбрали за сто...не сто и петдесе, сто...но е много важно и никой не трябва да знае...“; № 07389c4d от

29.07.2012г. в 20.33ч.: Т. се обажда на жена на телефон с № 03598***** и заявява: „...П. ми звънна ...иска да му прата като В. нещо в стая 458 в 10 часа ... за 100 ...не 150, а 100...няма да ги пишем тия, па, щото много важен бил човека“, като жената заявява: „ ... И кой ще се качи за 100? А-а евро...Е, не, не, не остави ги на момичето. Ми ако искаш може и тази новата, И.... Е ма извинявай, В., ако е готина и не свърши работа както с италианеца, кво праиме. Тя тая е готина, кво, черничка, А. я няма....“; № 07389a04d от 29.07.2012г. от 20.35ч.: жена от телефон с № 03598***** се обажда на Т. и заявява: „...Добре, дай някоя такава, къде ще свърши работа. Ами ако искаш прати ги двете и той да си избере... Новата Ива ...10 часа ще ѝ кажа да дойде направо, 10 без 10 да е долу...Качваш ги и двете и да си избере ...няма да викаме целия бар сега. Той, те са всичките един тип....И ти се обади и на В., да се качат двете и която остане, това е ...И ние пари от там няма да им търсиме тогава...“; № 07389a709 от 29.07.2012г. в 20.45ч. Т. се обажда на жена на телефон с № 03598***** и наричайки я „А.“ заявява: „...ако искаш, а-а, да свършиш малко работа в 10 часа ...Не на В. некъв там гост. Горе си е в стаята... ..Ама важен бил гост та така, поне ти си по представителна такава, 10 без 15 са си там, в бара....“; № 0738fdbс от 29.07.2012г. в 22.06ч. Т. се обажда на мъж на телефон с № 03598***** и заявява “ ... 458 нали?... току – що сме се събрали, две, да си избере една ...Добре и нали да, няма за цяла вечер да такава? Той каквото каже, по сто съм му, по сто му казваме...“; № 0739192b от 29.07.2012г. в 22.39ч.: жена от телефон с № 03598***** се обажда на Т. и заявява: „...тя вика, викам вземи пари и тя вика, те вече са в мене .... Да, ако беше 1 час, окей, ама за два, вземи половината, защото В. ще пици.... „; № 073сс726 от 30.07.2012г. в 17.51ч. мъж от телефон 08***** се обажда на Т. и го пита: „ Снощи какво стана с тая поръчка?“, на което Т. отговаря: “... Аз от двете, то и двете си останаха там.... И-и, по сто лева ще останат за тебе ...човека казаха, че е доволен, два часа си седяха...“; № 0755f2b9 от 05.08.2012г. в 05.09ч. от телефон с № 03598***** се изпраща кратко съобщение на телефона на Т. : „300,к2“; № 0753с5а от 08.08.2012г. в 05.52ч. от телефона на Т. се изпраща кратко съобщение на телефон с № 08*****: „ 1849.к2@“; № 076a35b8 от 09.08.2012г. в 04.26ч. от телефона на Т. се изпраща кратко съобщение на телефон с № 08*****: „ 1415“; № 076de648 от 09.08.2012г. в 20,26ч. мъж от телефон 08***** се обажда на Т. и го пита „... А имало ли е някаква игра снощи по джакузитата?“, на което Т. отговаря“ „Има бе, има, сега чакам“, на което мъжът отговаря: “Аз немам нищо тук на телефона и имам съобщение само за пари...“, а Т. обяснява“ ... Има само един курс, да“; № 077851ab от 12.08.2012г. в 06.11ч. от телефона на Т. се изпраща кратко съобщение на телефон с № 08*****: „ 3633.s1@“; № 07850d14 от 15.08.2012г. в 04.22ч. от телефона на Т. се изпраща кратко съобщение на телефон с № 08*****: „ 2269.к4@“; № 079a9fe2 от 20.08.2012г. в 04.31ч. от телефона на Т. се изпраща кратко съобщение на телефон с № 08*****: „ 257.к1“; № 07a46ab8 от 22.08.2012г. в 04.56ч.

от телефон с № 03598***** се изпраща кратко съобщение на телефона на Т.: „ 71.к4“; № 07a96dde от 23.08.2012г. в 05.34ч. от телефона на Т. се изпраща кратко съобщение на телефон с № 08*****: „ 9111.к4.s2“; № 07ad3c70 от 23.08.2012г. в 20,41ч. мъж, наричан от Т. „В.“, от телефон 08***** се обажда на Т. и заявява: “ Снощи гледам добре се поработили... Имаше ли клиенти?...“; № 07cb2c81 от 30.08.2012г. в 03,18ч. жена от телефон с № 08***** се обажда на Т. и заявява: „ Ц. ... можеш ли да ми пратиш една от ...сервиза момиче.... Момиче от сервиза, взима 50 евро само, за да гледа, а аз да си взема още 100 за мене. Без да се съблича, само да дойде да гледа... Аз ще правя всичко, тя да гледа, трябва ни момиче, което да гледа без да се съблича и да не е професионалистка...една сервитьорка, 50 евро, не знам колко там ще й дадете, тя само трябва да гледа, нищо няма да я пипаме. А за мен – още 100 евро...“; № 07cb3ff7 от 30.08.2012г. в 04,05ч. жена от телефон с № 08***** се обажда на Т. и заявява:“..Съгласен е да даде 350 евро за час и половина, 200 за мен, 150 за нея, за да гледа.Ако се съгласи малко да се съблече, ще даде 200 и за нея...“; № 07d041b5 от 31.08.2012г. в 02,27ч. жена от телефон с № 08***** се обажда на Т. и заявява: „ Я кажи на З. бързо да се качи до 321 стая...Щот той иска още, иска още едно момиче...“; № 07d048f8 от 31.08.2012г. в 02,42ч. жена от телефон с № 08***** се обажда на Т. и заявява: „ Дава ми ...250 куна пише на парите... дава ми 100 такива и 200 лева на В. за един час. Взимаме ги направо и оставаме заедно...200 лева...Айде оставаме“; № 07edaeb3 от 06.09.2012г. в 03.57ч. от телефона на Т. се изпраща кратко съобщение на телефон с № 08*****: „ 485.к1“; № 07f6f5b4 от 08.09.2012г. в 05.24ч. от телефона на Т. се изпраща кратко съобщение на телефон с № 08*****: „ 48.к1“; № 08085d6d от 11.09.2012г. в 21.56ч. жена, наречена от Т. „Г.“, от телефон с № 08***** се обажда на Т. и заявява: „ .. и снощи, кат съм си тръгнала, са влезли там трима...от Кемпински трима, такива баровци били. Възрастни хора...И са направили 3000 и кусур лева сметка. И единия влиза в джакузито с Р. и припада. Става му лошо на човека...“; № 08092094 от 12.09.2012г. в 04.13ч. от телефона на Т. се изпраща кратко съобщение на телефон с № 08*****: „ 577.к2“; № 0813813b от 14.09.2012г. в 05.02ч. от телефона на Т. се изпраща кратко съобщение на телефон с № 08*****: „ 3163.к.8“; № 081d743a от 16.09.2012г. в 04.37ч. от телефона на Т. се изпраща кратко съобщение на телефон с № 08*****: „ 1952.к.1s1“; № 08279408 от 18.09.2012г. в 06.20ч. от телефона на Т. се изпраща кратко съобщение на телефон с № 08*****: „ 1760.к7@“; № 082d041b от 19.09.2012г. в 04.44ч. от телефона на Т. се изпраща кратко съобщение на телефон с № 08*****: „ 1258.к5@“; № 08326765 от 20.09.2012г. в 04.57ч. от телефон с № 03598*****4 на телефона на Т. се изпраща кратко съобщение: „ 2319к2“; № 0837e28e от 21.09.2012г. в 04.32ч. от телефон с № 03598*****8 на телефона на Т. се изпраща кратко съобщение: „ 839.43к2“; № 084baees от 25.09.2012г. в 04.17ч. от телефона на Т. се изпраща кратко съобщение на телефон с № 08*****: „ 685.s2“; № 08513474 от 26.09.2012г. в 04.26ч. от телефона

на Т. се изпраща кратко съобщение на телефон с № 08*****: „ 3075.к2@“; № 0856b960 от 27.09.2012г. в 04.43ч. от телефон с № 03598*****4 на телефона на Т. се изпраща кратко съобщение: „ 973.22.к2“; № 0861b769 от 29.09.2012г. в 04.50ч. от телефон с № 03598*****4 на телефона на Т. се изпраща кратко съобщение: „ 1421.28.к1“; № 08864398 от 06.10.2012г. в 04.20ч. от телефон с № 03598*****4 на телефона на Т. се изпраща кратко съобщение: „ 128.64 к1 с1“; № 088e81c9 от 08.10.2012г. в 04.43ч. от телефон с № 03598*****4 на телефона на Т. се изпраща кратко съобщение: „ 1067.65 к1 с1“; № 0893deac от 09.10.2012г. в 04.43ч. от телефон с № 03598*****4 на телефона на Т. се изпраща кратко съобщение: „ 2702.75 к7“; № 089906de от 10.10.2012г. в 04.08ч. от телефон с № 03598*****4 на телефона на Т. се изпраща кратко съобщение: „ 1874.99 к1“; № 089dъ517 от 11.10.2012г. в 05.52ч. от телефон с № 03598*****4 на телефона на Т. се изпраща кратко съобщение: „ 3661.00 к5“; № 08a2c5a5 от 12.10.2012г. в 04.43ч. от телефон с № 03598*****4 на телефона на Т. се изпраща кратко съобщение: „ 1549.49 к5“; № 08a7f5f0 от 13.10.2012г. в 04.29ч. от телефон с № 03598*****4 на телефона на Т. се изпраща кратко съобщение: „ 961.74 к7с1“; № 08ac4772 от 14.10.2012г. в 04.32ч. от телефона на Т. се изпраща кратко съобщение на телефон с № 08*****: „ 631“; № 08b060db от 15.10.2012г. в 04.20ч. от телефона на Т. се изпраща кратко съобщение на телефон с № 08*****: „ 1192.к3@“; № 08babe94 от 17.10.2012г. в 04.21ч. от телефона на Т. се изпраща кратко съобщение на телефон с № 08*****: „ 3726.к11“; като съобщения с подобна информация продължават до 14.12.2012г., когато е преустановено използването на СРС.

От така обективирани данни еднозначно се установява, че подс. В. П. към посочения период е ползвател на тел. № 08*****, подс. Т. – на тел. № 08*****8 и като служебен телефонен № на бар „С.“ - 08*****, ползван от конкретния управител, който е бил на работа. Също така се доказва, че в ранните часове на денонощието (около 04 – 06.00ч.) подс. Т., когато е бил в заведението, е информирал подс. П. с кратки текстови съобщения (смс), съдържащи цифри и понякога букви (к,с или s), като от цитирания разговор между подс. П. и подс. Т. № 076de648 от 09.08.2012г. в 20,26ч., последващ обективираният в № 076a35b8 от 09.08.2012г. в 04.26ч. съобщение от подс. Т. до подс. П. с цифрите „ 1415“ и в частност изявлението на П. до подс. Т. „.... Аз ... имам съобщение само за пари...“, става ясно, че цифрите означават сума пари от дейността на бар „С.“, респ. че изпращаните от подс. Т. на подс. П. кратки текстови съобщения са форма на отчет за дейността на заведението (установяващо се и индиректно от ранните сутрешни часове на изпращането на съобщенията, съвпадащи с приключването на работното време на бара). Това обстоятелство не се отрича от подс. П. в обясненията му от 16.03.2017г. (л. 719 от съд. дело), в които той твърди, че е изисквал информация за оборота на заведението. В същата насока са и обясненията на подс. Т. от с.д., където той заявява, че след

приключване на работата на заведението е изпращал смс с оборота на заведението (л. 729 от съд. дело).

По делото остана недоказано по несъмнен начин значението на буквите (к,@, с или s), като според обвинението (л.8 от обвинителния акт) буквата „к“ и цифрата след нея описвали броя на секс услугите в часове. Според обясненията на подс. П. от 16.03.2017г. с посочената буква „к“ в кратките текстови съобщения му се съобщавало за броя компании, които са извършвани в заведението („... изпращана ми е информация за оборота на заведението и за това колко компании на вечер са правени...“), като под „компаниите“ подс. П. визира такива, свързани с менюто „Лейдис дринк“. В подобен смисъл са и обясненията на подс. Т. от с.д. , според които буквата „к“ е означавала броя компании („ ..с „П“ пиша приход и някаква цифра. След това за разход пиша „Р“ и пак някаква цифра. След това пишем „К“ за компания, „пос“ – това е за пос терминала...и разход пак с „Р“ – какъв хонорар съм изплатил за момичетата за деня...“). Съпоставяйки информацията от така посочените доказателствени източници при ограничението на чл. 177, ал.1 от НПК, настоящият съдебен състав счете, че обясненията на подсъдимите не се оборват от данните в изготвените ВДС от използвани СРС в тази им част, тъй като събраните данни от СРС в това отношение не са еднозначни и е възможно тълкуването им в няколко насоки, вкл. и посочената от подсъдимите; остана неясно по делото и значението на буквите @, с или s в изпращаните от подс. Т. на подс. П. кратки текстови съобщения, съдържащи отчета за работата на бара.

Индикации за твърдяната от обвинителната теза организация за предоставяне на сексуални услуги в бар „С.“ за периода на експлоатация на СРС се съдържат в цитираните по-горе разговори с №№

№ 073896d7 от 29.07.2012г. в 20.28ч., № 07389c4d от 29.07.2012г. в 20. 33 ч. , № 07389a04d от 29.07.2012г. от 20.35ч., № 07389a709 от 29.07. 2012 г. в 20.45ч., № 0738fdbс от 29.07.2012г. в 22.06ч., № 0739192b от 29. 07. 2012 г. в 22.39ч., № 073cc726 от 30.07.2012г. в 17.51ч., № 076de648 от 09. 08. 2012г. в 20,26ч., № 07cb2c81 от 30.08.2012г. в 03,18ч. , № 07cb3ff7 от 30. 08.2012г. в 04,05ч., № 07d041b5 от 31.08.2012г. в 02,27ч., № 07d048f8 от 31.08.2012г. в 02,42ч. и № 08085d6d от 11.09.2012г. в 21.56ч. Част от тези данни са били предмет на проверка от състава на САС по ВНОХД 443/018г., като в писмо №89/14.01.2020г. от „София Хотел ****“ АД, прието като писмено доказателство по настоящото дело, е посочено, че в стая № 458 на 29.07.2012г. са пребивавали две лица от мъжки пол – В. Х. и Д. К., неустановени в производството, в писмо № 235/20.04.2022г. от „София Хотел ****“ АД е посочено, че стая № 458 на 29.07.2012г. в 22.00ч. е била ползвана от Д. Х. К., неустановен по делото; липсват други доказателства, подкрепящи данните в СРС, напротив – в показанията си св. А. А. („А.“) категорично отрича да се е занимавала с

проституиране. В този смисъл, съобразявайки обхвата на действие на принципа по чл. 14, ал.2 от НПК - че никое доказателство няма отнапред предварително определена сила и ползването му предполага на първо място възможността за неговата проверка, на второ място – че се касае доказателство, в чието събиране поради характера на доказателствения източник подсъдимите и техните защитници не са участвали и на трето – тяхната изолираност и опровергаването на тези индикации от останалия събран по делото доказателствен материал, този състав на САС счете, че въз основа на горесцитираните данни от използвани СРС не могат да се направят фактически изводи в ущърб на подсъдимите.

Приетото в хода на първоинстанционното съдебно следствие заключение на съдебно-техническа експертиза (л.л. 10 - 16 от т. 4 на д.п) спомага за изясняване на фактическата обстановка, приета по делото, доколкото установява ползваните от подсъдимите телефонни номера (видно от съдържанието на телефонния бележник на мобилен телефон марка „Нокия“, модел „100“ с мобилен номер 08*****4, предаден доброволно за нуждите на разследването от св. И.Б.), докато това на компютърно-техническа експертиза (л.л. 15- 18 от т.10 на д.п.) не съдържа относими към предмета на делото данни, като информацията от обекта й (1 бр. компютър марка „АС aztic cooling“) е изследвана в експертизата по протокол № 2023/ИКУ-182. Приетото в хода на въззивното съдебно следствие заключение на допълнителна техническо – компютърна експертиза по протокол № 2023/ИКУ-182 също установява ползваните от подсъдимите и част от свидетелите по делото телефонни номера, както и телефонната и текстова комуникация (вкл. чрез приложения Фейсбук, Вайбър, Уотсап и др.) между 5-мата подсъдими, св. И. Б., св. А., св. А. и други лица в периода от 01.01.2012г. до 02.02.2013г., както и информация, извлечена на материални носители (компактдискове), като обхватът на изследване обуславя и значителния му обем. Релевантна се явява обективизираната телефонна и чрез текстови съобщения комуникация между предадените на съд лица, респ. между тях, св. Б. и твърдените жертви на трафик, свързана с инкриминираните деяния, вкл. и през призмата на изготвените ВДС от експлоатирани СРС, приети за допустими източници на данни.

Именно пределите на този субектен и сравнителен анализ, съпоставен с обстоятелството, че и петимата подсъдими са се намирали в колегиална релация със следващите от това служебни и лични взаимоотношения и тяхното коментирание, предопределя ограниченото използване на данните от тази комуникация. В този смисъл значението на изследваната комуникация за периода от 01.01.2012г. до 02.02.2013г. между подсъдимите, св. Б., св. А. и св. А. не е особено съдържателно в доказателствен аспект, като следва да се посочи, че експертното изследване подкрепя данните, съдържащи се във ВДС от използвани СРС касателно изпращаните до телефона на подс. В. П. (с № 08*****) от управителите на заведението (подс. Т., подс. А., подс. Л. и св. И. Б.) кратки тестови съобщения с означения на оборота на бар

„С.“ (л. л. 84 - 88, 92, 96- 98, 282- 292, 303- 304, 306 - 310, 326- 328, 389 - 393, 400 , 458, 463 – 470, 494 – 497, 698 – 699, 712 – 716, 722 - 726 от експертното заключение) за периода 01.02.2012г. до 31.01.2013г. , като и самите експерти отбелязват, че „ От направената съпоставка на данните от изследваните мобилни устройства и СИМ карти с тези, предоставени от мобилните оператори и СРС е установено наличието на съвпадение по време и продължителност на регистрирани разговори и обменени СМС съобщения; в мобилните устройства и СИМ картите данните са с по – малък времеви обхват не само поради смяната на физическата СИМ карта, но и поради заложи от производителите им ограничения в обема на съхраняваната информация или поради изтрИ.ето на отделни елементи от самия ползвател на даденото устройство“. Също така експертното заключение установява, че тел. № 08***** е ползван като служебен номер в различните периоди от управителите на бара (от 01.01.2012г. до 12.09.2012г. от подс. Л., от 12.09.2012г. до 16.01.2013г. от подс. Г. А. и след 17.01.2013г. от св. Б., относимо към цитирания по –горе разговор във ВДС № 07389c4d от 29.07.2012г. в 20.33ч.); тел. № 08***** (разговор № 0739192b от 29.07.2012г. в 22.39ч. от ВДС) е ползван от св. А. А.; тел. № 08***** (разговори № 07cb2c81 от 30.08.2012г. в 03,18ч. и № 07cb3ff7 от 30.08.2012г. в 04,05ч. от ВДС) е ползван от св. Г. Б.; тел. № 08***** (разговор № 07d048f8 от 31.08.2012г. в 02,42ч. от ВДС) е ползван от Р. Т..

Приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства преимуществено установяват хронологията на възникналото наемно правоотношение между „С. Вип“ ООД и „София хотел ****“ АД и неговия предмет, качеството на подс. П. на управител на дружеството и в този смисъл - на работодател на останалите подсъдими, възникването и времетраенето на трудови правоотношения между „С. Вип“ ООД и подсъдимите Т., Л., А. и М., както и на по – голямата част от разпитаните по делото свидетели и заеманата от тях длъжност в заведението, представените справки от „София хотел ****“ АД – периода и имената на наетите стаи в хотела, множеството изискани справки от мобилните оператори – собствеността на интересуващите делото телефонни номера; справките за съдимост – необремененото съдебно минало на подсъдимите. Представените от защитата на подс. П. писмени данни в голям обем относно броя притежавани от него фирми, техният оборот, размерът на платените данъци, както и развитото се производство по ЗОПДНПИ (отм.) се явяват неотнормими към настоящото производство, тъй като не способстват за установяване на включените в предмета на доказване обстоятелства.

В заключение, след така извършения собствен анализ на събраната в хода на д.п., първоинстанционното и въззивното съдебно следствие доказателствена съвкупност, този състав на САС в изпълнение на правомощията си по чл. 316 от НПК прие за неустановена по делото приетата от контролирания съд фактология (най – вече въз основа на показанията на св. А., А., М. и Б., депозираните по реда на чл. 223 от

НПК в д.п.), свързана с предлаганите от свидетелите А., А. и М. сексуални услуги срещу заплащане, както и разясняването от страна на управителите на бара в различните периоди (подс. Г. Л., подс. Г. А. и подс. Ц Т.) на танцьорките в бар „С.“ за възможността да проституират срещу предоставянето на половината от получената сума в полза на заведението. В останалата част фактическите констатации на контролирания съд се споделят от въззивната инстанция, тъй като са направени след правилен анализ на източниците на интересуваща делото информация, като настоящият съдебен състав не констатира нарушения при оценъчната дейност на СНС (закрит) на събраните по делото доказателства – както поотделно, така и в тяхната съвкупност

При относително адекватно установена фактическа обстановка, първоинстанционният съд е достигнал и до своите финално верни **правни изводи**, касаещи приложимостта на чл. 304 от НПК спрямо всички подсъдими по всички повдигнати им обвинения.

Общото относно инкриминираната дейност на 5-та подсъдими по чл. 321, ал.3, от НК, по чл.159г от НК и по чл.155 от НК е недоказаността на обвинителната теза, както във фактическите й измерения съгласно даденото в обвинителния акт описание, така и в установената по делото фактология. В тази връзка не може да не бъде отчетено обстоятелството, че преимуществено обвинителни доказателства са събирани в хода на досъдебното производство, без участието на подсъдимите, с тайни доказателства (специални разузнавателни средства), при ограничаване на принципа за обезпечаването на равни процесуални възможности на страните за пълноценно упражняване на предоставените им от закона права и едностранчивост при провеждане на разследването, каквито констатации бяха направени при обсъждането на показанията на основните свидетели на обвинението в д.п. Оттам е изводим и обективно съществуващия по делото огромен дисонанс между насочеността на информацията в иначе съвпадащите в субектно отношение гласни доказателствени средства, събрани в двете фази на процеса – в свидетелските показания на основните свидетели на обвинението и на работещите в заведението Б., И., В., Д. и Б. от подготвителната фаза на производството се съдържат данни, послужили за изграждане на инкриминираната фактология, докато в хода на съдебното следствие, при наличие на осигурена от съда равнопоставеност на страните и при действие на състезателното начало, същите тези лица категорично се разграничават от първоначалните си показания в д.п. , отричат правдивостта на дадената пред органите на д.п. информация и излагат пред съда коренно противоположна по насоченост такава, в която данни за организирана проституция на „танцьорки“ от бар „С.“ липсват. Несъмнено е също, че практиката на ЕСПЧ обуславя заключението, че съдебен акт, който се основава

изключително или преимуществено на събрани без участието на подсъдимия „непреки свидетелски показания”, не съответства на изискванията за справедлив процес, освен ако не е била предоставена подходяща възможност за оборването им или за представяне на насрещни доказателства; в частност с изискванията на чл. 6 от ЕКЗПЧ е несъвместимо да се използват като източник на доказателства показания, дадени на досъдебната фаза, освен ако обвиняемият е имал “подходяща и надлежна възможност да ги оспори и да разпита свидетеля, който дава показания срещу него, по време на разпита на свидетеля, или на по-късен етап от производството”. Именно позовавайки се на основополагащия принцип за справедливост на производството, настоящият състав възприе фактология по делото, коренно различна от описаната в обвинителния акт и изводима от източниците на информация, събрани в условията на състезателност, въпреки използваната от първата съдебна инстанция процесуална техника по чл. 281, ал.1, т.1 и ал.4, вр. ал.1, т.1 от НПК за привнасяне в годната доказателствена маса и на показанията на цитираните свидетели от д.п.; събраните обвинителни данни от използваните специални разузнавателни средства са ограничени за ползване като „основни“, както от забраната на чл. 177, ал. 1 от НПК, така и поради тяхната изолираност от останалия събран по делото доказателствен материал.

В този смисъл при наличната доказателствена съвкупност и изчерпаните способности за събиране на други доказателства (в тази насока следва да се акцентира, че интересуващите делото събития са се развили в период от над десетилетие от настоящия момент) не може да се изведе еднозначен и категоричен извод за осъществени от всички подсъдими (или някои и/или някои от тях) престъпления по чл. 321, ал.3 от НК, по чл.159г от НК и по чл.155 от НК. Събраният по делото доказателствен материал не подкрепя фактическата обстановка, намерила изражение в обстоятелствената част на обвинителния акт по отношение на участието на подсъдимите в описаната там инкриминирана там деятелност. Въобще не е установено извършването на изпълнителните деяния на конкретните престъпления – ръководство и участие в организирана престъпна група, създадена с цел да се вършат съгласувано престъпления по чл.155 и чл.159а - 159г от НК и с користна цел; приемане и използване на св. А., А. и М. за развратни действия /проституция и други форми на сексуална експлоатация/ или предоставяне систематически на помещение на различни лица, за полови сношения и за блудствени действия, с користна цел - т.е. налице е пълна недоказаност по отношение на главния факт по делото – извършено ли е престъпление.

Предвид недоказаността на обективната страна на престъпните състави за всеки от 5-мата подсъдими следва да бъдат приложени последиците, визирани в чл. 304 от НПК. Недопустимо е постановяването на осъдителна присъда при недоказаност на обвинението по несъмнен начин, когато не са изяснени напълно обстоятелствата, касаещи същото обвинение (чл. 303, ал. 1 от НПК). Само когато всички факти,

включени в причинно-следствения процес на престъпното деяние и неговото авторство бъдат установени безспорно и категорично, съдът може да постанови съответна осъдителна присъда. Последната не може да почива на предположения, на съмнителни, несигурни и колебливи изводи досежно механизма на деянието, автора на престъплението и осъществяването на другите обективни и субективните признаци от неговия състав. Съдът признава подсъдимия за виновен само и единствено, когато обвинението е доказано по несъмнен начин (чл. 303, ал. 2 НПК), което е гаранция за реализиране правата на подсъдимия в наказателния процес, произтичащи от презумпцията за невиновност, установена в чл. 16 НПК.

Специфичното развитие на производството до настоящия момент (описано на л. л. 9-10 от настоящите мотиви) води до извод за процесуална недопустимост поради действието на забраната за влошаване на положението на обжалвания (reformatio in rejus) за осъждането на 5-та подсъдими по повдигнатите им обвинения по чл. 159г от НК и по чл. 155 от НК. Действието на принципа reformatio in rejus за тези обвинения спрямо всички подсъдими е изводимо от липсата на касационен протест срещу потвърдителната част на присъдата от 10.04.2024г. на АСНС (закрит) по ВНОХД № 443/2018г., която ги обема. Такива са задължителните указания на ВКС, дадени в ТР № 5 от 21.05.2018 г. по т.д. № 5/2017 г., ОСНК на ВКС. По отношение на подс. Т. също така липсва протест срещу присъдата на СНС (закрит) по отношение оправдаването му по обвинението по чл. 159г, пр.1 и пр.3, вр. чл. 159в, пр.1,вр. чл. 20, ал.2 от НК (пункт 4 от обвинителния акт) за използването на лицето Р. Г. М. за развратни действия в изпълнение на решение на ОПГ с останалите подсъдими, което обстоятелство прави недопустимо осъждането му по това обвинение.

Извън обхвата на действието на забраната за влошаване на положението на обжалвания са обвиненията по чл. 321, ал.3, пр. 2, т.1, вр. ал.1 от НК (за подс. П.) и по чл. 321, ал.3, пр. 2, т.2, вр. ал.2 от НК (за останалите 4-ма подсъдими). Както бе посочено по-горе в изложението, подс. П. в качеството си на управител на „С. Вип“ ООД е наел на работа в дружеството останалите 4-ма подсъдими, всички те са били колеги в заведението и са се познавали помежду си, като е установено и естеството на служебните им взаимоотношения. Не се доказва петимата да са постигнали договорка помежду си да извършват съвместно престъпна дейност за постигане на печалба, чрез предлаганите от жертвите на трафик сексуални услуги. По –конкретно СпП (закрит) твърди за срещи в края на 2011г. между подс. П. поотделно с всеки от подс. Л., подс. Т. и подс. М., в течение на които ги е запознал с намерението си да сформира организация, която да печели от предлагането на сексуални услуги от танцуващите еротични танци момичета и ги поканил да участват, като на 01.01.2012г. тримата подсъдими се съгласили с предложението му; след проведена на 01.09.2012г. среща между подс. П. и подс. А., последният също се съгласил; описва се и разпределението на задълженията между петимата. Нито едно от посочените в обвинителния акт

обстоятелства не е установено по делото – липсват доказателства нито за проведена такава среща в края на 2011г., респ. на 01.01.2012г. или 01.09.2012г. , нито за подобни договорки. Несъмнено съществуването на една ОПГ може да бъде доказано не само пряко, с доказателства за формирането ѝ като среща между участниците и постигната договореност и разпределение на ролите, но и косвено, като се отчете естеството на вторичната престъпна дейност. В частност, ако се касае за една продължителна и еднотипна престъпна дейност, обхващаща едни и същи лица (каквато е тезата на обвинението по настоящото дело), от конкретни нейни прояви е възможно да бъдат установени фактически изводи относно взаимоотношенията между тези лица, вкл. и дали те са обединени в ОПГ. По настоящото дело обаче, не се доказва нито едно вторично престъпление, поради което и не може да се достигне до извод, че е налице ОПГ, твърдяна в обвинителния акт и единственият процесуално издържан подход за обвиненията по чл. 321, ал.3 от НК за всички подсъдими е визираният в чл. 304 от НПК.

По тези съображения САС намери, че крайният правен извод на проверяваната инстанция за оправдаване на 5-та подсъдими по повдигнатите им обвинения следва да бъде споделен, като постановената в този смисъл присъда – потвърдена.

При цялостната служебна проверка на присъдата въззивният съд не констатира нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила, необоснованост или непълнота на доказателствата.

Воден от горното и основание 334, т.6, вр. чл. 338 от НПК, Софийски апелативен съд, НО, II състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда от 09.05.2017 г. на Специализирания наказателен съд (закрит), 16 състав, постановена по НОХД № 226/2016г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране пред Върховния касационен съд в 15-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Преписи от решението **да се връчат** на подс. В. П. (чрез защитника му и съдебен адресат адв. В. П.) и на защитника му адв. В. П., на подс. С. М. (чрез защитника му и съдебен адресат адв. И. А.) и на защитниците му адв. И. А. и адв. И. К., на подс. Г. Л. (чрез защитника ѝ и съдебен адресат адв. Л. К.) и на защитника му адв. Л. К., на подс. Г. А. (чрез защитника му и съдебен адресат адв. К. М.) и на защитника му адв. К. М., на подс. Ц. Т. (чрез защитника му и съдебен адресат адв. И. А.) и на защитниците му адв. И. А. и адв. Р. С. и на Софийска апелативна прокуратура.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____